

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1988

23 MAART 1988

ONTWERP VAN DECREET

houdende bekrachtiging van de besluiten van de Vlaamse Executieve, getroffen ter uitvoering van artikel 8, §§ 2 en 4, artikel 9, § 1 en artikel 10 van het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen

VERSLAG

**namens de Commissie voor de Media
uitgebracht door de heren H. Van Rompaey en E. Vandebosch**

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie voor de Media heeft dit ontwerp van decreet grondig besproken gedurende 4 vergaderingen. Tevens werden op hoorzittingen de Voorzitters van de Vlaamse Mediaraad en van het Comité van Experts van de Vlaamse Mediaraad gehoord.

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer L. Van den Bossche.

Vaste Zeden : de heren A. Bourgeois, F. Swaelen, E. Vandebosch, M. Van Peel, H. Van Rompaey, E. Van Rompuy ;

de heren P. Chevalier, L. Van den Bossche, J. Van Elewyck, K. Van Miert ;

de heren Jozef Bosmans, A. Denys, mevrouw A.M. Neyts-Uytbroeck ;

de heren A. De Beul, L. Vanhorenbeek.

Plaatsvervangers :

de heren J. Chabert, L. Dhoore, P. Hermans, mevrouw A. Leyssen, de heer F. Sarens, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke ;

de heren W. Claes, E. Derycke, W. Seeuws, V. Vanderheyden ;

de heren E. De Groot, P. Vandermeulen, D. Van Mechelen ;

de heren H. Candries, H. Coveliers.

Zie :

63 (BZ 1988)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet (Omslag)

— Nrs. 2 en 3 : Amendementen

INLEIDENDE UITEENZETTING VAN DE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

De Gemeenschapsminister wijst erop dat de Vlaamse Executieve op 16 september 1987 een aantal reglementaire besluiten getroffen heeft ter uitvoering van het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en **teledistributienet**-ten en betreffende de erkenning van niet-openbare **televisie**-verenigingen. Vier besluiten van de Vlaamse Executieve moeten ter bekrachtiging aan de Vlaamse Raad worden voorgelegd.

De bekrachtigingsprocedure, voorzien in artikel 11 van het kabeldecreet, werd voorgesteld om de kritiek van de Raad van State te ondervangen. Volgens de Raad van State werd er in het voorontwerp van decreet afgeweken van de normale bevoegdheidsverdeling tussen de Vlaamse Raad en de Executieve. De normatieve bevoegdheid berust immers in de eerste plaats bij de Vlaamse Raad. Om de executieve toch toe te laten vlug in te grijpen in het snel evoluerend **media**-landschap werd in deze procedure voorzien. De bekrachtiging door de Vlaamse Raad moet binnen de zes maanden gebeuren. De Raad van State oordeelde dat deze procedure, mits enkele aanpassingen, aanvaardbaar is.

BESLUIT VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE VAN 16 SEPTEMBER 1987 BETREFFENDE DE VOORWAARDEN TOT ERKENNING VAN NIET-OPENBARE TELEVISIEVERENIGINGEN

Volgens artikel 8, § 2 van het kabeldecreet bepaalt de Vlaamse Executieve “de voorwaarden waaronder de **niet**-openbare televisieverenigingen erkend kunnen worden, ter uitvoering van de bepalingen van de artikelen 5, 6 en 7 van dit decreet. De voorwaarden hebben betrekking op de financiële en organisatorische structuur”.

Dit eerste besluit van de Vlaamse Executieve bevat o.m. de volgende voorwaarden :

- de niet-openbare televisieverenigingen moeten jaarlijks aan de Vlaamse Executieve een verslag overmaken over de manier waarop voldaan werd aan de vereisten van het **kabel**-decreet en van zijn uitvoeringsbesluiten ;
- zij moeten ook jaarlijks de balans en de jaarrekening aan de Executieve overmaken ;
- zij hebben de verplichting om als een privaatrechtelijke rechtspersoon te zijn opgericht en moeten hun zetel hebben in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied **Brussel**-Hoofdstad.

Daarnaast zijn er nog een aantal voorwaarden die worden opgelegd per soort niet-openbare televisievereniging. Zo moet voor de landelijke niet-openbare televisievereniging de redactie van het journaal en de duiding worden toevertrouwd aan beroepsjournalisten of personen die in de voorwaarden zijn deze titel te verwerven. Haar maatschappelijk kapitaal moet uitsluitend uit aandelen op naam bestaan.

Voor de regionale en de lokale niet-openbare **televisie**-verenigingen gelden een aantal verbodsbepalingen waardoor andere niet-openbare televisieverenigingen, natuurlijke of rechtspersonen die actief zijn in de audio-visuele sector of die niet gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad geen participatie in het maatschappelijk kapitaal mogen onderschrijven die hoger ligt dan twintig procent daarvan. Hierdoor wordt hun **onaf**-

hankelijkheid gewaarborgd. Bovendien wordt hun regionaal of lokaal karakter door verschillende bepalingen gewaarborgd : hun zetel moet binnen het verzorgingsgebied van hun uitzendingen liggen, hun verzorgingsgebied moet zich beperken tot een maximaal bereik van 25 procent van het aantal abonnees van de kabeldistributienetten, netvorming is verboden. De lokale of regionale zenders mogen maximum twee uren per dag hun uitzendingen verzorgen en de redactie van hun journaal en duidingsprogramma's moeten aan beroepsjournalisten worden toevertrouwd. Deze bepaling is conform het advies van de Vlaamse Mediaraad. Het Comité van **Experten** van de Vlaamse Mediaraad was echter een andere mening toegedaan.

Inzake betaaltelevisie wordt gesteld dat de verzorger van betaalomroep geen rechtstreekse programma's mag doorgeven zonder toestemming van de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Het besluit van de Vlaamse Executieve bevat ook een bescherming van de BRT en de landelijke niet-openbare televisievereniging tegen exclusiviteitsafspraken.

BESLUIT VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE VAN 16 SEPTEMBER 1987 HOUDENDE DE CRITERIA MET BETREKKING TOT DE DUUR VAN DE ERKENNING VAN NIET-OPENBARE TELEVISIEVERENIGINGEN

Dit besluit is een uitvoering van artikel 8, § 4 van het kabeldecreet. De erkenningsduur bedraagt 18 jaar voor de landelijke zender, ze kan verlengd worden met perioden van 9 jaar. De erkenningsduur van de andere niet-openbare televisieverenigingen kan maximaal 9 jaar bedragen.

BESLUIT VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE VAN 16 SEPTEMBER 1987 BETREFFENDE HET AANDEEL EIGEN CULTURELE PRODUCTIES IN DE PROGRAMMERING VAN DE NIET-OPENBARE TELEVISIEVERENIGINGEN

Artikel 10 van het kabeldecreet luidt als volgt :

„De Vlaamse Executieve legt de voorwaarden op inzake het aandeel eigen culturele produkties in de programmering van de niet-openbare televisieverenigingen zoals bedoeld onder artikel 7, 1° en 3° van dit decreet. Zij kan dit ook doen in de programmering van de niet-openbare televisieverenigingen zoals bedoeld in artikel 7, 2° van dit decreet.”

Een definitie uitwerken van „eigen culturele produkties” was niet eenvoudig. Er wordt ervan uitgegaan dat deze produkties voldoen aan minstens twee van de volgende drie criteria :

— een audio-visuele produktie die ontstaan is door financiële participatie van tenminste 50 % van producenten gevestigd in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad;

— een audio-visuele produktie waarbij voor tenminste 50% de lonen, honoraria en auteursrechten, verdeeld over de creatieve en facilitaire sectoren, aan natuurlijke personen, die hun verblijfplaats hebben in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, worden betaald ;

— een audio-visuele produktie waarvan tenminste 50 % van de vervaardiging en afwerking aan natuurlijke of rechts-

personen, gevestigd in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, is toevertrouwd.

Alle uitzendingen, met uitzondering van de handelsreclame en teletekst, vallen onder deze bepaling.

De diverse percentages worden geregeld door de artikelen 3, 4, 5 en 6 van het besluit. Ook bestaan er verschillende percentages per soort niet-openbare televisieverenigingen. Verder worden er vaste percentages voorzien aan eerste uitzendingen.

Al deze percentages worden per kwartaal gecontroleerd : de Vlaamse Executieve moet worden ingelicht over de vervulling van de voorwaarden.

BESLUIT VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE VAN 16 SEPTEMBER 1987 BETREFFENDE HET PROGRAMMA-AANBOD VAN NIET-OPENBARE TELEVISIEVERENIGINGEN

Artikel 9, § 1 van het decreet van 28 januari 1987 luidt als volgt :

„§1. De programma's van de niet-openbare televisieverenigingen bedoeld onder artikel 7,1° van dit decreet, strekken ertoe de communicatie te bevorderen en bij te dragen tot de algemene ontwikkeling. Zij hebben tot taak in een evenwichtig zendschema een verscheidenheid van informatie, vorming en ontspanning te brengen. De Vlaamse Executieve bepaalt de verhouding ter zake.”

Zowel voor de Executieve als voor de Vlaamse Mediaraad was het niet eenvoudig een percentage vast te leggen tussen vormings-, informatie- en ontspanningsprogramma's. Alleszins zijn deze moeilijk vast te leggen in besluiten. Zoals de Vlaamse Mediaraad suggereerde zijn er inzake de informatieve programma's bepaalde normen vastgelegd.

Ingevolge artikel 11 van het kabeldecreet vraagt de Gemeenschapsminister een zo vlug mogelijke bekrachtiging van de vier uitvoeringsbesluiten.

ALGEMENE BESPREKING

1. PROCEDUREDEBAT

Een lid wijst erop dat de Gemeenschapsminister over de ontwerpen van reglementaire besluiten een advies aan de Vlaamse Mediaraad heeft gevraagd. Zowel de Mediaraad als het Comité van Experts betreurden de korte termijn waarbinnen advies moest worden uitgebracht. Ook formuleerden zij een aantal inhoudelijke bezwaren. Daarom stelt hij voor de Voorzitter van de Vlaamse Mediaraad en de Voorzitter van het Comité van Experts uit te nodigen om de Commissie te komen voorlichten. Er stellen zich immers nog veel vragen.

Een ander lid merkt op dat het advies van de Raad van State enkel betrekking heeft op het feit of het ontwerp van decreet al dan niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoort. In 4 adviezen van 5 augustus 1987 (nummers L.18.211, L.18.213, L.18.214 en L.18.215) heeft de Raad van State de voorontwerpen van besluit ten gronde besproken. Het lid zou graag inzage krijgen van deze adviezen.

Een lid wenst dat de bekrachtiging van de Vlaamse Raad binnen de gestelde termijn gebeurt. Daarom suggereert hij dat er mondeling verslag zou worden uitgebracht in de Openbare Vergadering van 16 maart 1988.

Een ander lid repliceert dat de agenda van de Openbare Vergadering door het Bureau van de Vlaamse Raad wordt vastgelegd.

Een lid deelt mee dat zijn fractie erop staat om dit ontwerp van decreet vóór 26 april 1988 goed te keuren. Dit kan gebeuren in de laatste week van maart.

Het vorig lid kan zich hiermee akkoord verklaren. Wel verbetert hij de datum : de bekrachtiging moet vóór 18 april 1988 gebeuren. Hij wijst er voorts op dat de Raad van State in zijn advies bij het kabeldecreet stelde dat het amenderingsrecht van de leden van de Vlaamse Raad op de besluiten volledig is.

De Voorzitter merkt echter op dat deze amendementen geen retroactieve werking hebben.

De Commissie onderschrijft het amenderingsrecht en de niet-retroactieve werking.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat de Executieve gebonden was door een stringente termijn voor het indienen van dit bekrachtigingsdecreet, namelijk 10 dagen. De Raad van State oordeelde in een gezamenlijk advies op deze 4 ontwerpbesluiten dat de adviezen van de Mediaraad, door het niet beschikken over een reglement van orde dat door de Executieve is goedgekeurd, niet zijn uitgebracht op de wijze en met de garanties die door de decreetgever zijn gesteld.

Dit feit is volgens de Gemeenschapsminister te wijten aan de laattijdige installatie van de Mediaraad, dit ingevolge de bepaling van artikel 7 van het decreet van 2 mei 1985 waardoor niet meer dan twee derde van de leden van de Mediaraad van hetzelfde geslacht mogen zijn. De Vlaamse Executieve oordeelde echter dat de Mediaraad advies had uitgebracht en de uitvoeringsbesluiten goedgekeurd. Hier werd dus geen rekening gehouden met het advies van de Raad van State (zie bijlage 1)

Een lid sluit zich aan bij de idee om een korte hoorzitting te organiseren. Deze bespreking is immers de enige mogelijkheid om nog iets aan de besluiten te wijzigen.

Een Verslaggever repiceert dat er gedurende twee jaar een zeer interessante voorbereiding heeft plaatsgegrepen, dit met veel hoorzittingen. Men kan echter niet tot in het oneindige hearings blijven inrichten : men moet nu het werk afmaken.

Een lid treedt dit standpunt bij. De Commissieleden zijn voldoende gedocumenteerd.

Een ander lid verwijst naar artikel 8, 2° van het kabeldecreet waar wordt gesteld dat de voorwaarden betrekking hebben op de financiële en organisatorische structuur van de niet-openbare televisieverenigingen. Hij blijft echter met een vraag over de financiële structuur zitten en wenst hierover de mening van het Comité van Experts te vernemen ten einde eventueel een amendement in te dienen.

Een lid verduidelijkt dat de hoorzittingen de afgesproken timing niet in het gedrang brengen. De Mediaraad is ook een adviesorgaan voor de Vlaamse Raad, niet alleen een adviesorgaan voor de Vlaamse Executieve. Hij wil niet dat er afstand wordt gedaan van bevoegdheden die de Vlaamse

Raad zichzelf heeft toegekend.

De Gemeenschapsminister oordeelt dat de Commissie geen bijstand meer nodig heeft van de Mediaraad. We beschikken over een ontwerp van decreet en een advies van de Mediaraad op basis waarvan de Executieve meende zijn verantwoordelijkheid te kunnen opnemen. Hierbij werd dit advies door de Executieve niet steeds gevolgd. Een advies blijft immers een advies. Nu moet ook de Commissie haar verantwoordelijkheid opnemen.

Het vorig lid verwondert zich over dit standpunt. Hij pleit ervoor om de twee Voorzitters gezamenlijk te horen. Immers, de ontwerpen van besluit geven op een belangrijke wijze gestalte aan het kabeldecreet.

Een ander lid lijkt een toelichting bij het ontvangen advies van de Mediaraad overbodig toe.

Een lid oordeelt dat, indien de adviezen grondig zouden afwijken van de besluiten, er op dit ogenblik een probleem zou rijzen. Dit is hier echter niet het geval. Indien de hoorzittingen nog deze week zouden worden ingericht verzet hij er zich echter niet tegen.

Een ander lid meent dat de bespreking van het ontwerp van decreet twee dagen zal duren. De hearings zullen zorgen voor tijdswinst bij de bespreking van een aantal artikelen.

De Voorzitter legt het volgend voorstel ter tafel : de Commissie zal op vrijdag 18 maart ('s morgens en 's namiddags) vergaderen. Om 10 uur zal de hoorzitting worden ingericht. Op maandagnamiddag 21 maart komt de Commissie om 14 uur samen. Deze vergadering kan worden verlengd. De stemmingen zullen gebeuren op het einde van deze vergadering. De Commissie doet collectief afstand van het recht op de lezing van het verslag.

De commissie aanvaardt dit voorstel.

De Gemeenschapsminister wenst zich de mogelijkheid voor te behouden om eventueel het standpunt van de Vlaamse Executieve te vertolken.

2. HOORZITTINGEN

Op vrijdag 18 maart en maandag 21 maart 1988 hield uw Commissie, bij toepassing van artikel 31, punt 2 van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad, zoals boven reeds vermeld, twee hoorzittingen waaraan de Voorzitter van het Comité van Experts van de Vlaamse Mediaraad, alsook de Voorzitter van de Vlaamse Mediaraad deelnamen.

A. Hoorzitting Comité van Experts van de Vlaamse Mediaraad

Het comité van Experts was op de hoorzitting vertegenwoordigd door de Voorzitter.

Een lid wil vernemen vanuit welke filosofie, welke optiek, het advies van het Comité van Experts werd geformuleerd.

De Voorzitter van het Comité van Experts antwoordt dat er werd uitgegaan van een positieve ingesteldheid tegenover de niet-openbare televisieverenigingen. Iedereen was de mening toegedaan dat de niet-openbare televisieverenigingen een goede zaak zijn, maar dat deze binnen zekere perken moesten worden gehouden. Zo moeten ze onafhankelijk zijn tegenover de openbare instellingen, de andere niet-openbare televisieverenigingen en de audiovisuele privé-sector. Ook

moet de eigen Vlaamse cultuur worden beschermd en moet de desbetreffende produktie worden aangemoedigd

Hetzelfde lid vraagt of het Comité van Experten de ontwerp-uitvoeringsbesluiten ook vanuit legistiek oogpunt heeft bekeken.

De Voorzitter van het Comité van Experten geeft, vooreer op deze vraag te antwoorden, een aantal voorafgaandelijke opmerkingen. Er werd gewerkt onder een sterke tijdsdruk. De adviesaanvraag werd vrij laat in het academisch jaar ontvangen. Deze sterke tijdsdruk werd in de inleiding bij het advies verwoord. Er werd gepoogd dit advies zo snel mogelijk te formuleren. In deze omstandigheden kon er moeilijk een volmaakt advies worden uitgebracht. Nadien ontdekte men nog het probleem van de financiering van de niet-openbare televisieverenigingen. Uit eigen beweging werd dit aan de Algemene Vergadering van de Vlaamse Mediaraad medegedeeld.

Bovendien verliepen de eerste discussies vrij verward. Men wou met veel rekening houden : de BRT, de geschreven pers enz. Zo heeft men b.v. gedacht aan de exclusiviteitsrechten voor de BRT.

Met betrekking tot de gestelde vraag verduidelijkt de Voorzitter van het Comité van Experten dat er in dit Comité onder meer een aantal communicatiespecialisten zitting hebben van wie er geen legistiek werk mag worden verwacht. Wel zetelen er ook een aantal juristen die echter niet zozeer getraind zijn in het publiek en administratief recht maar meer inzake het informatierecht. Op legistiek gebied worden de teksten dus beter door de Raad van State nagezien.

Hetzelfde lid vraagt of het advies van het Comité van Experten fundamenteel verschillend of enkel bijgeschaafd zou zijn geweest indien er meer tijd ter beschikking was gesteld.

De Voorzitter van het Comité van Experten meent dat er geen sprake zou zijn van fundamentele verschillen. Uiteraard zou het advies bijgeschaafd zijn. Zo zou het mogelijk geweest zijn om beter over de kleinschaligheid van de lokale en regionale zenders te waken. Ook zou het probleem van hun financiën bestudeerd kunnen worden. Hierover maakt het Comité van Experten zich zorgen. De meeste regionale zenders verklaren een beroep te willen doen op de reclame-inkomsten. Maar dit is een nationale materie die nog niet volledig is uitgewerkt. De regionale niet-openbare televisieverenigingen rekenen nu op inkomsten die ze nog niet kunnen krijgen.

Het vorig lid vraagt in hoeverre het Comité van Experten de ontwerp-besluiten aan het kabeldecreet heeft getoetst. Hij heeft de indruk dat de inhoud van sommige ontwerp-besluiten niet beantwoordt aan de titel van het besluit. De titels lijken rechtstreeks uit het decreet te zijn overgeschreven. Als voorbeeld vermeldt het lid het besluit van de Vlaamse Executieve houdende de criteria met betrekking tot de duur van de erkenningen van niet-openbare televisieverenigingen. In dit ontwerp-besluit wordt niet gesproken over de vereiste criteria, maar enkel over de duur. In het advies van het Comité van Experten wordt hierover niets teruggevonden. Welk is hiervan de reden ?

De Voorzitter van het Comité van Experten antwoordt dat het Comité vier ontwerp-besluiten heeft ontvangen. Het Comité heeft zelf het initiatief genomen om een vijfde besluit met betrekking tot het programma-aanbod op te stellen. Aan de titels van de ontwerp-besluiten werd door het Comité geen bijzondere aandacht geschonken. Het ontwerp-besluit

ging over de duur van de erkenningen. De Voorzitter merkt op dat het advies van het Comité op dit punt voor een zeldzame keer niet werd gevolgd.

Het lid herhaalt dat het artikel 8, § 4 van het kabeldecreet betrekking heeft op de criteria met betrekking tot de duur van de erkenningen.

De Voorzitter van het Comité verduidelijkt dat het Comité akkoord ging met het verschil in duurtijd der erkenning voor enerzijds de landelijke en anderzijds de lokale en regionale zenders. Wel oordeelde het Comité de erkenningsduur voor de landelijke zender te lang, terwijl er bij de lokale en regionale zenders beter ware gesproken van periodes van 3, 6 en 9 jaar. Deze opvatting werd echter niet gevolgd.

Het lid wijst op mogelijke criteria zoals het afschrijven van het materiaal. De criteria werden dus over het hoofd gezien.

De Voorzitter van het Comité verduidelijkt dat hier geen belang werd aan gehecht. De aanvragende verenigingen kennen de voorwaarden waaraan ze moeten voldoen en de erkenningsduur waarin ze zullen mogen uitzenden. Problemen zoals het afschrijven van het materiaal moeten door hen worden opgelost.

Hetzelfde lid stelt dat artikel 8, § 2 van het kabeldecreet vermeldt dat de erkenningsvoorwaarden betrekking hebben op de financiële en organisatorische structuur. Welk advies werd hierover verstrekt ?

De Voorzitter van het Comité van Experts deelt mee dat er in feite geen advies is over de financiële structuur. Inzake de organisatorische structuur werden wel een aantal bepalingen geadviseerd in verband met de onafhankelijkheid van de omroepen onder meer dat andere niet-openbare televisieverenigingen geen betekenisvolle participatie mogen verwerven. Deze bepalingen werden aan de Gemeenschapsminister voorgesteld. De Voorzitter licht dit toe aan de hand van een vergelijkende tabel waarin de voorstellen van zowel het Comité van Experts als van de Vlaamse Mediaraad vermeld staan. Deze tabel werd opgesteld door een medewerker van de Katholieke Universiteit van Leuven (zie bijlage 2). Als voorbeelden vermeldt hij dat de zenders hun zetel in het verzorgingsgebied van hun uitzendingen moeten hebben ; de regionale zenders worden verboden om aan netvorming te doen ; ook werden de doelgroepen waarvan sprake is in artikel 7, 2° van het kabeldecreet beter gepreciseerd.

Een ander lid betreurt dat er geen voorwaarden zijn gesteld inzake de financiële structuur. Voor de niet-openbare televisieverenigingen is dit belangrijk. Het Comité van Experts is vertrokken vanuit een positieve ingesteldheid tegenover de niet-openbare televisieverenigingen, dus ook tegenover de regionale en lokale zenders. Doordat de opbrengst van de handelsreclame aan de landelijke commerciële zender wordt toevertrouwd, stelt zich het probleem van de financiering van de regionale en de lokale zenders ? Moeten de voorwaarden tot financiering van deze zenders niet worden gespecificeerd. In Nederland vallen de eerste uitrustingskosten ten laste van het departement Cultuur en de jaarlijks terugkerende kosten ten laste van de gemeenten. Moet de Vlaamse Mediaraad zijn advies niet aanvullen ? De Mediaraad mag immers een eigen initiatief nemen.

De Voorzitter van het Comité beaamt dat de experts zich van dit probleem bewust zijn en ze hebben dit dan ook aan de Mediaraad medegedeeld. De Algemene Vergadering suggereerde dat het Comité zelf het nodige zou doen.

Momenteel behandelt het Comité het probleem van de BRT. Ter zake zit men in een finaal stadium. Daarnaast liggen er ook een aantal erkenningsaanvragen ter studie. Er is nog geen tijd geweest om het financieringsprobleem te onderzoeken temeer daar het gestelde probleem niet zo dringend is. Ook wou het Comité partieel werk vermijden. Daarom werd er afgesproken om na een jaar een evaluatie te verrichten van de volledige teksten. De Voorzitter stelt dat de vraagsteller een aanvulling van de teksten suggereert om de Mediaraad toe te laten de financiering van de niet-openbare televisieverenigingen te controleren. De aanvraag moet daartoe ook een financieringsplan bevatten. Momenteel heeft de Mediaraad geen enkel zich hierover, er bestaat geen enkele tekst hieromtrent. Wel wil de Mediaraad zelf geen financieringsbronnen uitwerken. De niet-openbare televisieverenigingen zelf denken aan de volgende bronnen : lidgelden, reclame-opbrengsten, in één enkel geval steun vanuit de provincie en opbrengsten van verkoop van eigen produkties.

Hetzelfde lid merkt op dat het kabeldecreet ter zake stelt dat de financiële voorwaarden mogen worden opgelegd. De Vlaamse Mediaraad kan dus een negatief advies uitbrengen bij gebrek aan een financiële structuur.

De Voorzitter van het Comité van Experts stelt dat er geen enkele besluittekst bestaat die toelaat om negatief te reageren. In de Mediaraad werd hierover gesproken en werd er even geaarzeld. Er waren ter zake twee stellingen. De eerste wou de aanvragen niet behandelen en de teksten op dit punt aanvullen. De tweede wou elk tijdsverlies vermijden en de aanvragen toch afhandelen. Deze stelling haalde het bij de stemming.

Het vorig lid meent dat de Commissie zich, gezien de korte tijdspanne waarin de bekrachtiging moet worden verleend, in een zeer moeilijke positie bevindt.

De Voorzitter van de Commissie dankt de Voorzitter van het Comité van Experts voor de toelichting die hij heeft verstrekt.

B. Hoorzitting Vlaamse Mediaraad

De Vlaamse Mediaraad was op de hoorzitting vertegenwoordigd door zijn Voorzitter.

De Voorzitter verwelkomt de Voorzitter van de Vlaamse Mediaraad en dankt hem voor zijn komst.

Een lid wijst erop dat de reden waarom hij aandrang op het horen van de Voorzitter van de Mediaraad gelegen is in het feit dat de Mediaraad niet alleen een adviesorgaan is ten behoeve van de Minister maar ook ten behoeve van de Vlaamse Raad. Graag kreeg hij aan de hand van enkele vragen enige toelichting bij het uitgebrachte advies van deze Raad.

Met welke filosofie heeft de Mediaraad de ontwerpen van uitvoeringsbesluit op het kabeldecreet benaderd ? Heeft in de schoot van de Mediaraad over het geheel van de uitvoeringsbesluiten een debat plaatsgehad dat aanleiding gaf tot een verdeelde opstelling van de leden van deze Raad ?

De Voorzitter van de Mediaraad wijst de Commissieleden erop dat de voorliggende ontwerpen van besluit de eerste waren die door de voogdijminister aan het advies van de Mediaraad werden voorgelegd. De Mediaraad kreeg echter zeer weinig tijd toegemeten om zich van deze taak te kwijten. De Raad betreurde dit maar heeft ondanks de moeilijke omstandigheden waarin dit moest gebeuren, de Gemeen-

schapsminister van advies gediend over de overgemaakte ontwerp-teksten. Hieraan is uiteraard meegewerkt door alle ideologische en filosofische strekkingen die in de Mediaraad vertegenwoordigd zijn.

Een Commissielid vraagt of de Mediaraad de ontwerp-besluiten heeft getoetst aan het kabeldecreet en aan de filosofie waaruit het decreet is ontstaan.

De Voorzitter van de Mediaraad herhaalt dat de Mediaraad, gezien de korte termijn die hem werd gegeven, één maand eenmaal verlengd met veertien dagen, en dit in een voor vele leden zeer zwaar bezette periode, met name de maand juni, zijn advies heeft verleend op basis van de voorgelegde ontwerp-teksten. Hij ging daarbij uit van de gegevenheid van het kabeldecreet. Men heeft dit decreet niet opnieuw in discussie gesteld.

Hetzelfde lid vraagt of het de Mediaraad niet opgevallen is dat het tweede uitvoeringsbesluit de duur van de erkenningsperiode bepaalt in plaats van de criteria voor de duur van de erkenning.

De Voorzitter van de Mediaraad verklaart dat de Mediaraad, en in de eerste plaats het Comité van Experten, die teksten onderzocht heeft die de Gemeenschapsminister voor advies voorlegde. Wat de erkenningsduur van de niet-openbare televisieverenigingen betreft, verkoos het Comité van Experten een termijn van 9 jaar boven die van 18 jaar, maar had geen fundamenteel bezwaar tegen een duur van 18 jaar. De leden van de algemene vergadering hebben zich zonder noemenswaardige discussie uitgesproken voor een termijn van 18 jaar. Over criteria voor de erkenningsduur heeft de Mediaraad niet gesproken. Hij heeft zich gehouden aan de door de Gemeenschapsminister voorgelegde tekst m.b.t. de duur.

Een ander lid vraagt de Voorzitter van de Mediaraad of de Mediaraad niet heeft opgemerkt dat het eerste uitvoeringsbesluit geen uitvoering geeft aan artikel 8 §2, met name de voorwaarden m.b.t. de financiële structuur.

De Voorzitter herhaalt dat de Mediaraad zich, gezien het tijdsgebrek, enkel over de voorgestelde teksten heeft uitgesproken.

Wat nu de financiering van de niet-openbare televisieverenigingen betreft, is het zo dat de Mediaraad, ná de adviesverlening, met name ter gelegenheid van het behandelen van dossiers over regionale en lokale omroepen, heeft betreurd dat in de uitvoeringsbesluiten niets is voorzien voor de financiering.

Het lid dat de vraag stelde naar de financiële structuur van de niet-openbare televisieverenigingen vindt het onoirbaar dat de Vlaamse Executieve hier in geen regeling heeft voorzien. De financiering is voor de lokale en regionale niet-openbare televisieverenigingen van wezenlijk belang. Het bepaalt mede de mogelijkheid om eigen culturele produkties te verzorgen.

Hetzelfde lid vraagt waarom de Mediaraad het hiaat m.b.t. de financiële structuur niet *motu proprio* heeft ingevuld gebruik makend van de bevoegdheid haar krachtens artikel 3 van het decreet op de Mediaraad toegekend.

Hierop antwoordt de Voorzitter dat geen enkel lid van de Mediaraad een dergelijk voorstel formuleerde.

Een andere vraag van hetzelfde lid betreft de mening van de Mediaraad met betrekking tot de berekening van de percentages eigen culturele produkties.

De Voorzitter van de Mediaraad verklaart dat in dezen een verschillende mening werd gehuldigd door het Comité van **Experten** enerzijds en een minderheid in de Mediaraad anderzijds. Het Comité van **Experten** was unaniem van oordeel dat niet alleen reclameboodschappen van de berekening moeten uitgesloten worden, maar ook journaaluitzendingen, sportuitzendingen, spelen en teletekst. In de Mediaraad werd deze visie door de meerderheid bevestigd. Een minderheid was echter van oordeel dat journaal en sport- en **spelprogramma's** wel tot het aandeel eigen culturele produkties moesten worden gerekend. De Vlaamse Executieve heeft uiteindelijk op dit punt de Mediaraad niet gevolgd.

Op vraag van een ander lid of de Mediaraad zich gebogen heeft over een mogelijke definitie van een „eigen culturele produktie” antwoordt de Voorzitter van de Media raad dat de Raad zich niet heeft uitgesproken over het concept „culturele produktie”. Wel was de Raad bekommerd om de bescherming van de eigen culturele inbreng tegenover de buitenlandse beeldcultuur. Om een zekere garantie te geven aan de realisatie van eigen culturele produkties werd voorgesteld een bepaald percentage van de reclameopbrengst hieraan te besteden.

Een ander lid verwijst naar de artikelen 11 en 12 van het eerste uitvoeringsbesluit. Deze voeren zekere **exclusiviteitsrechten** in ten voordele van de openbare omroep en de landelijke niet-openbare televisieverenigingen en belemmeren daardoor de persvrijheid voor de lokale en regionale niet-openbare televisieverenigingen. Heeft de Mediaraad deze bepalingen getoetst aan de Grondwet ? De Voorzitter van de Mediaraad verklaart dat dit in de algemene vergadering althans niet is gebeurd. Het verslag van de Mediaraad vermeldt dat deze Mediaraad het unaniem eens was over de voorgestelde tekst van deze artikelen.

De Voorzitter van de Commissie dankt de Voorzitter van de Mediaraad voor de bereidwilligheid waarmee hij op het verzoek van de Commissie om hem te horen is ingegaan en voor de toelichting die hij bij deze gelegenheid verstrekt.

3. VOORTZETTING VAN DE ALGEMENE BESPREKING

Een lid vraagt aan de Gemeenschapsminister de reden waarom de Executieve van de adviezen van de Mediaraad is afgeweken, en dit voor elk van de punten. Hij is zeker geen voorstander van een radendemocratie omdat in een dergelijk geval iedere aansprakelijkheid verdwijnt. Alhoewel de Gemeenschapsminister de adviezen niet moet volgen is het toch aan te raden dat afwijkingen van de adviezen worden gemotiveerd. Vervolgens formuleert het lid een aantal vragen.

De titels van de besluiten werden uit het decreet gelicht. Nochtans beantwoordt de inhoud van sommige besluiten niet aan de titel, cf. het besluit houdende de criteria met betrekking tot de duur van de erkenningen. Een hele reeks criteria konden hierin worden opgenomen onder meer de prijs van de inrichting der studio's, het opleiden van gespecialiseerd personeel, de bepaling dat sommige contracten een bepaalde duur moeten hebben. Dit blijkt voldoende uit het verslag bij artikel 8 van het kabeldecreet (stuk 152 (1985-1986) - Nr. 10). Voor deze lacune moet er een fundamentele reden zijn. Met betrekking tot het aandeel van de eigen culturele produkties herinnert het lid aan een aantal uitspraken van de twee Gemeenschapsministers die een ontwerp van kabeldecreet hebben ingediend. Dit aandeel zou bij de BRT-uitzendingen te

laag zijn ; de Vlaamse producenten komen te weinig aan bod. De eigen produkties dienden te worden gestimuleerd ; dit zou een gunstig effect hebben op de tewerkstelling. Zowel tijdens de bespreking in de Commissie als in de Openbare Vergadering was hierover tussen alle fracties een consensus vast te stellen. Ook tijdens de hoorzitting werd dit gegeven zwaar benadrukt. In de Openbare Vergadering hield de woordvoerder van de PVV-fractie een pleidooi voor de noodzaak van de eigen culturele produkties. Met teleurstelling heeft het lid kennis genomen van de ontwerp-uitvoeringsbesluiten ter zake. De percentages eigen culturele produkties voor de eerste jaren liggen uiterst laag. Enkel de reclame-uitzendingen worden hierin niet meegerekend, de spelprogramma's, het journaal en de sportuitzendingen echter wel. Hij heeft de sterke indruk dat de vrees van de Commissie bij de bespreking van het kabeldecreet toch is uitgekomen. Hoe verantwoordt de Gemeenschapsminister dit ? Van dit bijzonder klein percentage eigen produkties moet ook maar 75 % worden besteed aan eerste uitzendingen. Rekening houdend met de bepalingen van artikel 3 van dit ontwerp van uitvoeringsbesluit stelt het lid dat slechts 15 % eerste uitzendingen moet worden gerealiseerd. Dit percentage zal gemakkelijk worden bereikt, zelfs zonder 1 frank aan eigen culturele produkties te besteden. Realiseert de Gemeenschapsminister zich dat en hoe luidt dienaangaande zijn verantwoording ?

Er wordt ter zake ook een onderscheid ingevoerd tussen de landelijke commerciële zender enerzijds en de regionale en lokale niet-openbare televisieverenigingen anderzijds. Het aandeel eigen culturele produkties bedraagt in de beginjaren voor de eerste categorie 20 % en voor de tweede 50 %. Een der verslaggevers van het kabeldecreet pleitte namens zijn fractie voor kansen voor de regionale en de lokale televisie. In de uitvoeringsbesluiten liggen voor hen echter geen stimulansen, integendeel. De lasten voor de regionale en lokale zenders worden opgevoerd. Waarom wordt voor de verschillende categorieën niet een zelfde percentage gehanteerd ? Het lid informeert verder naar de filosofie van de Executieve tegenover de landelijke niet-openbare televisievereniging.

Tijdens de bespreking van het ontwerp van kabeldecreet stelde de Gemeenschapsminister dat de concurrentie moet mogelijk worden gemaakt. De commerciële televisie moet zich op de vrije markt kunnen bewegen. Wordt de landelijke commerciële zender nu echter niet overdreven beschermd ? Ook de lokale en de regionale televisie moeten kansen krijgen. Oordeelt de Gemeenschapsminister dat de landelijke commerciële televisie nu tegen de regionale en de lokale televisie moet worden beschermd ? Hoe ziet de Executieve die norm van concurrentie ? Het lid hoopt geen tegenspraak te vinden tussen de uitspraken van de Gemeenschapsminister en de ontwerp-uitvoeringsbesluiten.

Op verschillende plaatsen in Vlaanderen groeien initiatieven met betrekking tot lokale en regionale televisie. Dit is positief. Maar er wordt te weinig bepaald over hun structuur. Wie kan er al dan niet deelnemen aan hun oprichting ? Welke inzichten van de Gemeenschapsminister inzake hun structuur zijn verwerkt in de voorliggende ontwerp-besluiten ? Wie heeft er de leiding ? Wie bepaalt hun structuur ? Dit zijn, zijns inziens, zeer belangrijke elementen.

Met betrekking tot de nieuwsuitzendingen worden in de uitvoeringsbesluiten twee principes gehanteerd. Er is vooreerst de bescherming van de titel van beroepsjournalist. De redactie van het journaal en de duidingsprogramma's worden toevertrouwd aan beroepsjournalisten of personen die in de voorwaarden zijn deze titel te verwerven overeenkomstig de wet van 30 december 1963 op de erkenning en de bescher-

ming van de titel van beroepsjournalist. Het lid verheugt zich over de verwijzing naar deze wet. Hij begrijpt echter de reden van de toevoeging niet. Anderzijds stelt het besluit betreffende het programma-aanbod dat de nieuwsuitzendingen van de lokale en de regionale televisie een lokaal of regionaal karakter moeten hebben. Hoe denkt de Gemeenschapsminister beide voorwaarden te combineren ?

Een ander lid verlangt de juiste datum van het indienen bij de Vlaamse Raad van het ontwerp van bekrachtigingsdecreet te vernemen.

Het advies van de Raad van State van 5 augustus 1987 met betrekking tot de vier ontwerp-uitvoeringsbesluiten wijst op het niet-naleven van een door het decreet van 2 mei 1985 houdende oprichting van de Vlaamse Mediaraad opgelegde substantiële vormvereiste, namelijk het ontbreken bij de Mediaraad van een door de Executieve goedgekeurd Reglement van Orde. Waarom werden het advies van de Raad van State genegeerd en de ontwerp-besluiten doorgedruwd ? Derden zullen zich in de toekomst hierop kunnen beroepen om de rechtsgeldigheid van de besluiten voor de Raad van State aan te vallen.

Uit de woorden van de Voorzitter van het Comité van Experts blijkt een duidelijke lacune inzake de financiële structuur. De Gemeenschapsminister is hier duidelijk zelf in gebreke gebleven. Zal hij de voorliggende teksten amenderen ?

Het lid is ontgoocheld over de bepalingen nopens het aandeel eigen culturele produkties. Hij vreest dat ter zake bij de niet-openbare televisieverenigingen een gewinning zal optreden zodat zij moeilijk naar hogere percentages zullen streven. Hiervoor zullen allerlei - financiële - motieven worden ingeroepen. Welke zijn de sancties die dit zullen moeten tegengaan ?

Een lid stelt zich eveneens vragen over de mogelijkheid tot sanctioneren. Hoe zal de Executieve in de praktijk kunnen ingrijpen bij het niet-naleven van de opgelegde voorwaarden ?

Met betrekking tot de eigen culturele produkties opteerde zijn fractie voor een samenwerking met de Vlaamse beeldindustrie. Dit moest via een voluntaristische politiek worden gerealiseerd en niet via stringente maatregelen. De voorliggende teksten voldoen aan wat zijn fractie ter zake heeft vooropgesteld. Bovendien, wat is „cultureel” ? Dit impliceert een subjectieve benadering.

Een lid heeft nog een bijkomende vraag. Artikel 11 van het besluit betreffende de voorwaarden tot erkenning van niet-openbare televisieverenigingen luidt als volgt :

„Voor één juli van ieder jaar stelt de Gemeenschapsminister van Cultuur, de Mediaraad gehoord, de lijst op van evenementen, zijnde gebeurtenissen van groot belang voor het publiek, die gedurende het volgend jaar niet in aanmerking kunnen komen voor het verkrijgen door de in artikel 7, 1° b, 2° en 3° niet-openbare televisieverenigingen van uitzendreeksen die een gelijktijdige uitzending van die gebeurtenissen door de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap of door de in artikel 7, 1°, bedoelde niet-openbare televisievereniging onmogelijk maken.

In afwijking van deze bepaling dient de Gemeenschapsminister van Cultuur, in functie van het verlenen van de eerste erkenningen, de lijst van evenementen op te stellen vóór 31 december 1987.”

Heeft de Gemeenschapsminister deze lijst opgesteld en kan ze worden bekendgemaakt ?

De Gemeenschapsminister antwoordt op de door de leden gestelde vragen en opmerkingen.

1. De Gemeenschapsminister verklaart terdege rekening te hebben gehouden met de adviezen van de Mediaraad en het Comité van Experts. Waarom hij er soms is van afgeweken heeft hij reeds aangegeven in zijn inleidende uiteenzetting. Hij zal daar bij de artikelsgewijze bespreking desgevallend op terugkomen.

2. Dat de titel van één van de besluiten niet zou overeenstemmen met de inhoud ervan, met name het „Besluit van de Vlaamse Executieve houdende de criteria met betrekking tot de duur van de erkenningen van niet-openbare televisieverenigingen” ontkent de Gemeenschapsminister. Artikel 8, §4 van het kabeldecreet luidt : „De Vlaamse Executieve bepaalt de criteria met betrekking tot de duur van de erkenningen.” Hieruit leidt de gemeenschapsminister af dat indien de Vlaamse Executieve de criteria voor de duur mag aanduiden, de Executieve ook de duur zelf mag aanduiden. Overigens bevat het besluit eveneens de procedureregeling met betrekking tot het al dan niet toestaan van verlengingen van erkenning.

3. Het aandeel eigen culturele produkties

De Gemeenschapsminister herrinnert zich inderdaad dat bij de bespreking van het kabeldecreet door alle fracties werd gewezen op de noekzaak van het stimuleren van de eigen beeldindustrie. Merkwaardig genoeg heeft men zich op dit punt met betrekking tot de openbare omroep in het verleden zeer weinig vragen gesteld. Men kan enkel constateren dat men voor de niet-openbare televisieverenigingen op dit punt strenger wil zijn dan voor de BRT. Dit neemt niet weg dat de niet-openbare televisieverenigingen inzake programmatie geen absolute vrijheid mag worden gelaten. Zij moeten bepaalde verplichtingen nakomen. De Gemeenschapsminister verwijst naar het advies van de Mediaraad op dit punt. De percentages eigen culturele produkties voor de diverse niet-openbare televisieverenigingen zijn lager dan deze door de Vlaamse Executieve voorgesteld. Men moet er echter rekening mee houden dat het programma-aanbod waarop deze percentages moeten worden aangerekend ook verschillend wordt benaderd. Volgens de Mediaraad kunnen de journaaluitzendingen, de sportuitzendingen, de spelprogramma's en de reclameboodschappen niet in aanmerking genomen worden als eigen culturele produktie.

De Vlaamse Executieve heeft geopteerd voor een andere berekeningswijze. De percentages culturele produkties zijn hoger maar zij mogen worden aangerekend op het geheel van de programmering, de reclameboodschappen en teletekst uitgezonderd. Waarom de spelprogramma's als eigen culturele produktie niet worden uitgesloten is eenvoudig te verklaren. Een spelprogramma als „Van Pool tot Evenaar” beantwoordt aan hoge kwaliteitseisen en is een volwaardige culturele produktie. Om discussies over het karakter van spelprogramma's te vermijden en een efficiënte controle op de opgelegde quota mogelijk te maken heeft de Vlaamse Executieve geopteerd voor hogere minimumquota met zeer beperkte duidelijke uitzonderingen.

Overigens hoopt de Gemeenschapsminister dat de niet-openbare televisieverenigingen meer eigen culturele produkties zullen aanbieden dan door de minimumquota voorgeschreven. Het is immers bewezen dat de kijkcijfers hoger

liggen bij programma's waarin de kijker zijn culturele identiteit terugvindt. Hoge kijkcijfers zijn op hun beurt gunstig voor het aantrekken van reclameboodschappen.

4. Landelijke niet-openbare televisieverenigingen en lokale en regionale niet-openbare televisievereniging

De Gemeenschapsminister verwijst naar het Regeerakkoord van de Vlaamse Executieve. „Bij de uitwerking van het kabeldecreet van 28 januari 1987 gaat de prioriteit naar het operationeel maken van een niet-openbare televisiezen-der zich richtend tot de hele Vlaamse Gemeenschap, en gefinancierd met de inkomsten uit de handelspubliciteit (. . .). De mogelijkheden van het kabeldecreet zullen tenvolle benut worden, ook inzake de erkenning van lokale en regionale televisie.” Het is de bedoeling het kabeldecreet evenwichtig uit te voeren. Men kan echter niet alles in een keer. Vandaar de prioriteit voor de landelijke niet-openbare televisievereniging. Op de opmerking van een lid dat VTM als eis zou gesteld hebben om gedurende vier jaar de exclusiviteit inzake handelsreclame te verwerven wat toch als monopolievorming inzake reclame moet worden beschouwd, antwoordt de Gemeenschapsminister dat aan de erkenning van de VTM als niet-openbare televisievereniging inderdaad bepaalde voorwaarden werden verbonden. VTM kreeg de machtiging tot het doorgeven van handelspubliciteit doch niet op exclusieve wijze. De Gemeenschapsminister wijst erop dat men bij de onderhandelingen voor de erkenning van de landelijke, de lokale en regionale en de buitenlandse televisieverenigingen een zeker gelijktijdigheid nastreeft om op die manier compensaties voor de iegen beeldindustrie af te dwingen.

5. Structuur regionale en lokale niet-openbare televisievereniging

Op vraag van een lid hoe de structuur van de regionale en lokale niet-openbare televisieverenigingen er zal uitzien, en wie aan de oprichting ervan kan deelnemen, verwijst de Gemeenschapsminister naar het advies van de Mediaraad dat sterk aandringt op hun onafhankelijk karakter. Verder ziet hij in tegenstelling tot de opmerking gemaakt door een lid geen tegenstrijdigheid tussen de bepalingen dat beroepsjournalisten de nieuwsuitzendingen van de lokale en regionale niet-openbare televisieverenigingen moeten verzorgen enerzijds en het lokale en regionale karakter van deze niet-openbare televisieverenigingen anderzijds.

6. Procedure

Ter precisering op een vraag van een lid deelt de Gemeenschapsminister mee dat de besluiten op 26 oktober 1987 ter bekrachtiging bij de Vlaamse Raad werden ingediend. In zijn advies stelt de Raad van State dat hij geen advies ten gronde kon uitbrengen op deze ontwerp-besluiten omdat de Mediaraad, bij gebrek aan Reglement van Orde, zijn advies gaf op een niet rechtsgeldige wijze. De Executieve was echter van oordeel dat, ongeacht de juridische context waarin het advies van de Mediaraad tot stand kwam, deze Raad een ernstige kans heeft gehad om zijn mening te uiten en dit ook heeft gedaan. Indien de Vlaamse Raad de besluiten bekrachtigt, hebben zij kracht van decreet. Zij kunnen dan alleszins niet meer worden aangevochten voor de Raad van State wegens het ontbreken van bepaalde vormvereisten. Dat de Mediaraad zijn advies heeft uitgebracht zonder dat een geldig Reglement van Orde voorhanden was, heeft alleszins geen aanleiding kunnen geven tot afbreuk aan het principe dat de ideologische minderheden en filosofische overtuigingen hun zeg moesten hebben.

Op de opmerking van een lid dat er een lacune zit in de uitvoeringsbesluiten, namelijk een regeling voor de financiële

structuur antwoordt de Minister dat in het kabeldecreet staat vermeld dat de Executieve de erkenningsvoorwaarden bepaalt voor de niet-openbare televisieverenigingen (artikel 8, § 2). Deze voorwaarden hebben betrekking op de financiële en organisatorische structuur. Dit betekent nog niet dat de Executieve de financiering regelt. Zijns inziens komt het besluit wel tegemoet aan de veristen gesteld door artikel 8, § 2.

Tot slot van zijn betoog verklaart de Gemeenschapsminister dat hij — en ook de Mediaraad kan dit — er nauwgezet zal op toezien dat de niet-openbare televisievereniging de erkenningsvoorwaarden naleeft.

Wat de lijst van de evenementen betreft die overeenkomstig artikel 11, tweede lid van het besluit betreffende de erkenningsvoorwaarden vóór 31 december 1987 door de Minister moet zijn opgesteld verklaart de Gemeenschapsminister dat dit nog niet is gebeurd. De stand van zaken inzake de erkenningen in de mediawereld is van die aard dat deze nalatigheid verschoonbaar is. Het alsnog bepalen van een lijst van 'evenementen' is ook overbodig aangezien reeds voor 1 juli 1988 een nieuwe zou moeten worden opgesteld.

Enkele leden repliceren op de antwoorden van de Gemeenschapsminister. Zij wijzen erop dat op het ogenblik dat de Mediaraad zijn advies uitbracht niet alleen de Mediaraad niet beschikte over een geldig Reglement van Orde. Ook de begroting was nog niet goedgekeurd. Zij zijn van oordeel dat de Mediaraad op dat ogenblik niet handelingsbekwaam was. Bovendien zou het Reglement van Orde van de Mediaraad bepalen hoe de adviezen zouden openbaar gemaakt worden. Dit is van belang voor de publieke opinie. Verder betreuren deze leden dat geen grondig advies door de Raad van State kon worden gegeven. Hierdoor ontbreekt er op tal van punten juridisch uitsluitel. Men zit in een impasse. Wordt het bekrachtigingsdecreet goedgekeurd dan ontkracht men de strict logische juridische houding van de Raad van State in deze. Keurt men het bekrachtigingsdecreet niet goed dan vervallen de Executievebesluiten.

De Gemeenschapsminister verklaart te erkennen dat de Mediaraad zijn advies verleende op het ogenblik dat het Reglement van Orde van deze instelling nog niet was goedgekeurd door de Vlaamse Executieve. Wat de gevolgen hiervan zijn is een andere discussie. In het decreet op de Mediaraad is geen sprake van een nietigheidsgrond dienaangaande. Gesteld dat de Mediaraad geen Reglement van Orde had aangenomen, dan was er helemaal geen uitvoering mogelijk van de decreten, waarover hij advies moet verlenen.

Een tweede repliek geldt de discussie over de criteria voor de erkenning van de duur. Verschillende leden herhalen dat de Executieve wel de criteria voor de duur moest bepalen. Nadien kon de duur dan dossier per dossier worden bepaald.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat de Vlaamse Executieve verder gaat dan de verplichtingen door het decreet opgelegd. Hij bepaalt namelijk onmiddellijk de duur in plaats van de criteria van de duur. Het is echter niet zozeer het bepalen van de duur die door verschillende leden worden aangevochten, wel dat de Vlaamse Executieve heeft nagelaten ook de criteria met betrekking tot de duur te bepalen.

Voor wat het aandeel eigen culturele produkties van de niet-openbare televisieverenigingen betreft, verklaart een lid dat de Gemeenschapsminister de landelijke niet-openbare televisievereniging een veel grotere vrijheid geeft dan de regionale en lokale. Bovendien worden hun exclusiviteitsrechten beschermd. Dit komt in feite neer op het versterken

van de monopoliepositie van de landelijke niet-openbare televisievereniging. Een ander lid twijfelt aan de alertheid van de Gemeenschapsminister om bij overtreding van de vereisten inzake eigen culturele produkties de erkenning van de niet openbare televisieverenigingen in te trekken. Dit zal — als het gebeurt — zeer arbitrair gebeuren. Wellicht zal ook hier de druk van de publieke opinie niet te onderschatten zijn.

Terloops wijst hij erop dat in deze de Geschillenraad niet bevoegd is. De Gemeenschapsminister ontkent dat hij de landelijke niet-openbare televisievereniging een monopoliepositie zou willen bezorgen. De diverse niet-openbare televisieverenigingen hebben echt een aparte functie. Het is de Mediaraad die de BRT en de landelijke niet-openbare televisievereniging wenst te beschermen tegen het overtreden van hun verworven exclusiviteitsrechten.

Tot slot verklaart een lid dat zijns inziens de financiële structuur van de niet-openbare televisieverenigingen in de besluiten op te vrijblijvende wijze is geregeld. De reden waarom de financiële structuur nauwkeurig moet worden geregeld is te voorkomen dat erkenningen worden verleend aan niet-openbare televisieverenigingen die niet echt levensvatbaar zijn omdat zij onvoldoende financiële waarborgen bieden. Dit geldt zeker voor de lokale en regionale niet-openbare televisieverenigingen.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 2

Door de heren Van Elewyck c.s. wordt een amendement ingediend ertoe strekkende dit artikel te doen schrappen omdat de Mediaraad niet handelingsbekwaam was op het ogenblik dat hij zijn advies heeft uitgebracht (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 2).

De Gemeenschapsminister vraagt de Commissie dit amendement te verwerpen en verwijst hiervoor naar zijn visie ontwikkeld tijdens de algemene bespreking. De stemming over dit amendement wordt aangehouden.

Amendement op de tekst van de vier besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1987 ter uitvoering van artikel 8 § 2 en 4, artikel 9, § 1 en artikel 10 van het decreet van 28 januari 1987

De heer Van Elewyck c.s. wenst bij amendement in alle besluiten na de woorden “Nederlands taalgebied,” toe te voegen de woorden “van België,„. Dit om nader te preciseren dat enkel het Vlaamse Nederlands taalgebied wordt bedoeld (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 2). Zoniet zou men niet-openbare televisieverenigingen kunnen erkennen die hun zetel hebben in het Belgisch-Nederlands grensgebied van Nederland. Eén van de voorwaarden tot erkenning moet wel degelijk de vestiging van de zetel in België zijn.

De Gemeenschapsminister acht dit amendement overbo-

dig. Het Nederlands taalgebied is een grondwettelijk en wet-
telijk begrip.

De stemming wordt aangehouden.

§ 1. Besluit van de Vlaamse Executieve van
16 september 1987 betreffende de voorwaarden tot erkenning
van niet-openbare televisieverenigingen

Op de 3° van artikel 1 ligt een amendement van de heer Van Elewyck c.s. voor ertoe strekkende woorden “of personen die in de voorwaarden zijn deze titel te verwerven,, te schrappen (zie Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 2).

De indiener van het amendement is verheugd over de verwijzing naar de wet van 30 december 1963 op de erkenning en de bescherming van de titel van beroepsjournalist. Deze wet regelt het statuut van de beroepsjournalist en beschermt deze beroepscategorie. Door aan deze categorie die personen toe te voegen “die in de voorwaarden zijn deze titel te verwerven,, ontkracht men het belang van de eerste categorie. Hij vreest dat deze toevoeging te ruim zal worden geïnterpreteerd.

Zijns inziens komt het enkel aan de erkenningscommissies of de erkenningscommissie in beroep toe zich uit te spreken over het feit of iemand aan de voorwaarden voldoet om beroepsjournalist te worden. Deze geniet door deze erkenning meteen van de bescherming van dit statuut.

De Gemeenschapsminister verwijst naar het advies van de Mediaraad en dat van het Comité van Experts die de tekst van artikel 1, 3° tevens wenste in te lassen in artikel 3 onder 5°. Uit respect voor de visie van de Mediaraad vraagt hij het amendement te verwerpen.

De indiener van het amendement ziet in het advies van de Mediaraad geen afdoende reden om de tekst aan te nemen. Op andere discussiepunten verklaarde de Gemeenschapsminister dat de Vlaamse Executieve er een andere mening op na hield dan deze door de Mediaraad naar voren gebracht.

Een lid meent dat de door de heren Van Elewyck c.s. gewraakte toevoeging moet mogelijk maken dat de journalisten-stagiairs aan de journaals en duidingsprogramma's kunnen meewerken.

Hierop repliceert de indiener van het amendement dat de stagiair niet aan de voorwaarden voldoet om beroepsjournalist te worden omdat hij bij voorbeeld ofwel niet voldoende stagetijd gelopen heeft, ofwel deze stagetijd reeds meer dan 2 jaar achter de rug heeft.

Een ander lid, medeondertekenaar van het amendement, is van oordeel dat men over garanties moet beschikken met betrekking tot de deskundigheid en beroepsernst van de betrokkenen. Hij waarschuwt voor amateurisme. Het statuut van beroepsjournalist biedt een bescherming sui generis aan de betrokkene die zich hierdoor onafhankelijk kan opstellen tegenover zijn werkgever. Er zijn enkel door de erkenningscommissies erkende beroepsjournalisten. Men doet er goed aan geen tussencategorie van journalisten te creëren. Dit gaat tegen de economie van de wet van 30 december 1963 in. Welke titel zullen deze “would-be,, journalisten dragen ? De wet van 30 december 1963 bevat strafrechtelijke sancties indien de titel van beroepsjournalist ten onrechte wordt gevoerd. Ofwel voldoet men aan de voorwaarden en dan kunnen de erkenningscommissies dit vaststellen. Ofwel voldoet

men om een of andere reden niet aan de voorwaarden en dan kan men ook geen aanspraak maken op de titel en het statuut dat door deze erkenning wordt verleend.

Op de 3° van dit artikel ligt een tweede amendement voor van de heren Van Elewyck c.s. (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 2). Het strekt ertoe na het woord “toevertrouwen,, de woorden “aan een eigen, onafhankelijke nieuwsdienst,, in te voegen.

De hoofdindieners wijst erop dat de nieuws- en duidingsprogramma's gezien hun belang voor de niet-openbare televisieverenigingen best gerealiseerd worden door een eigen onafhankelijke nieuwsdienst, los van de persgroepen die aandeelhouder zijn in de betrokken niet-openbare televisievereniging. Dit bevordert bovendien de tewerkstelling in deze sector.

De Gemeenschapsminister is van oordeel dat het amendement ingegeven is vanuit de overtuiging dat de niet-openbare televisieverenigingen alles in het werk zullen stellen om het decreet slechts minimaal op te volgen. Hij wil ervan uitgaan dat men het decreet zal willen naleven. Zijns inziens volstaat het in de tekst te spreken over beroepsjournalisten.

Verder verwijst hij naar de mogelijkheid voor de Vlaamse Executieve om in te grijpen als de geest van het decreet niet wordt nageleefd.

De indiener van het amendement wijst erop dat zijn wantrouwen niet zonder grond is. Onder druk van toekomstige niet-openbare televisieverenigingen werden bij voorbeeld de percentages inzake de eigen culturele produkties ver beneden het peil gehouden van de hooggestemde verwachtingen in de Commissie ten tijde van de bespreking van het kabeldecreet. Overigens bevat het vierde besluit betreffende het programma-aanbod in artikel 3 de bepaling dat de journaaluitzendingen van de niet-openbare televisieuitzendingen moeten verzorgd worden door een eigen redactie.

De indiener wenst dat ook de duidingsprogramma's slechts door beroepsjournalisten zouden worden opgesteld die totaal los staan van niet-openbare televisieverenigingen.

Een lid waarschuwt voor overreglementering. Verder wijst hij op het bestaan van de Geschillenraad om betwistingen in verband met discriminaties en onpartijdigheid te beslechten. De indiener verklaart dat de Geschillenraad niet bevoegd is voor de uitvoeringsbesluiten genomen op artikel 8 van het kabeldecreet.

De Gemeenschapsminister verzoekt de Commissie het amendement te verwerpen.

De stemming over dit amendement wordt aangehouden.

Het eerste amendement van de heer Van Elewyck c.s. op artikel 2 (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 2) betreft het vervangen van de woorden “elementen opgesomd in artikel 8, § 1 van het decreet,, door het woord “kapitaal,,. Het is vermoedelijk enkel dit “element,, namelijk de samenstelling van het kapitaal dat bedoeld is, aldus de indiener.

De Gemeenschapsminister gaat niet akkoord met dit amendement. Artikel 8, § & bevat verschillende elementen. Hij citeert ze. Elke wijziging met betrekking tot het statuut van de vennootschap, de aandelenstructuur, de plaats van de maatschappelijke zetel, moet worden meegedeeld aan de Vlaamse Executieve.

De indiener van het amendement is van oordeel dat de wijziging in de elementen die de Gemeenschapsminister opsomt, het verval van de erkenning voor gevolg zal hebben.

Het heeft dus geen zin ze mee te delen aan de Executieve.

De Gemeenschapsminister ontkent dit. Er kunnen zich wijzigingen voordoen in de opgesomde elementen zonder dat de erkenning vervalt. Hij pleit voor de ruimere formulering. De stemming over dit amendement wordt aangehouden.

Een tweede amendement van de heer Van Elewyck c.s. (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 2) beoogt de invoeging na het woord “jaarlijks,, van de woorden “vóór 31 maart,, in het tweede lid van artikel 2. Deze aanvulling behoeft geen commentaar. Om de opvolging van de in het verslag vermelde activiteiten en feiten mogelijk te maken is het nodig in een termijn voor dit verslag te voorzien.

De Gemeenschapsminister verkiest de oorspronkelijke tekst. Voor de Executieve volstaat een jaarlijks verslag om de elementen waarover zij moet kunnen beschikken, te beoordelen.

De Gemeenschapsminister vraagt het amendement te verwerpen.

De stemming wordt aangehouden.

Op artikel 3 heeft de heer Van Elewyck c.s. een reeks amendementen ingediend.

. Een eerste amendement strekt ertoe de “gemeentebesturen, OCMW's, intercommunales en provinciebesturen,, te laten deel uitmaken van de privaatrechtelijke rechtspersonen, de rechtsvorm die de lokale en regionale niet-openbare televisieverenigingen moeten aannemen.

De indiener van dit amendement verantwoordt dit met te stellen dat in de lokale en regionale televisie de openbare sector een belangrijke opdracht heeft te vervullen. Hij denkt bovendien aan de volgende situatie. De privé-partners in een gemengde intercommunale zouden een **meerderheidsparticipatie** kunnen nemen in een regionale of lokale niet-openbare televisievereniging. Indien men nu de openbare besturen die in deze gemengde intercommunale zetelen niet toelaat ook in de lokale of regionale niet-openbare televisievereniging te participeren dan creëert men een ongelijkheid tussen de particuliere sector en de openbare. Deze laatste zou mee moeten delen in de werkingskosten van de niet-openbare **televisievereniging**, die in dit geval voorafgenomen worden op de winst van de gemengde intercommunale, zonder echter enig **beheersmandaat** te kunnen bekleden in deze niet-openbare **televisievereniging**.

Een lid verklaart namens zijn fractie dat het toelaten van de openbare sector in de rechtspersoon van de lokale en regionale niet-openbare televisieverenigingen tegen de essentie van een niet-openbare televisievereniging ingaat. Waarom heeft de openbare omroep al die jaren de kans niet aangegrepen om aan regionale of lokale televisie te doen ?

De Gemeenschapsminister wijst erop dat het inderdaad gaat om niet-openbare televisieverenigingen. Dit betekent dat het privaat karakter moet primeren. Dit betekent niet dat het aan openbare besturen verboden is te participeren. Het amendement is derhalve zonder voorwerp.

Het advies van het Comité van **Experten** van de Mediaraad formuleerde een dergelijk verbod. De Mediaraad achtte dit te vérgaand en volgde het Comité niet. De Executieve heeft het advies van de Mediaraad opgevolgd en geen verbodsbepaling opgenomen.

De indiener van het amendement verkiest het expliciet opnemen in het besluit van de mogelijkheid tot participatie vanwege de openbare besturen. Bij een eventuele participatie

kan dit bestuur zich dan op deze wettelijke basis beroepen. Dit met het oog op eventuele interpretatiemoeilijkheden met de voogdijoverheid.

De stemming over dit amendement wordt aangehouden.

Een tweede amendement van de heer Van Elewyck c.s. (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 2) betreft de toevoeging van het woord “samen,, tussen “die,, en “hoger,, in het eerste lid van 1°, laatste lijn. Deze toevoeging is, aldus de indiener, onontbeerlijk, zoniet kan men deze percentages cumulatief laten spelen en is de filiaalvorming tussen een grote niet-openbare televisievereniging en diverse locale wel mogelijk.

De Gemeenschapsminister vraagt dit amendement te verwerpen.

' De stemming wordt aangehouden.

Een derde amendement van de heer Van Elewyck betreft de vervanging van 25 procent door 20 procent in de 3° van artikel 3. Hij verwijst hiervoor naar het advies van de Media-raad.

De Gemeenschapsminister vraagt dit amendement te verwerpen.

De stemming wordt aangehouden.

Tot slot zijn er twee amendementen van de heer Van Elewyck c.s. waarbij hij sub 2° de woorden “van hun uitzendingen,, schrapt alsook sub 1° het woord “uitzendingen,,, vervangt door “programma's doorgeven,, (stuk 63 (BZ 1988) Nr 2). Hij herinnert de Commissie eraan dat conform de Media-raad de niet-openbare televisieverenigingen geen uitzendingen kunnen verzorgen. Zij maken programma's die door de kabelmaatschappijen worden uitgezonden.

Hierop antwoordt dat Gemeenschapsminister dat hij akkoord gaat met het amendement.

Wat de amendering bij de aanhef van 4° van artikel 3 van het besluit betreft, meent de Gemeenschapsminister dat het hier om een niet correcte redactie zou gaan. Het zijn de kabeldistributeurs die moeten doorgeven, niet de **niet-openbare** televisieverenigingen.

De Commissie komt tot de **concensus** dat de juiste lezing zou moeten zijn : „hun programma's te laten doorgeven.. .”. Het wordt in die redactie als subamendement mede ondertekend door de heren J. Bosmans en E. Van Rompuy .

Bij artikel 4 is er een amendement van de heer J. Van Elewyck c.s. : in het eerste lid, na „jaarlijks”, invullen „vóór 31 maart” (stuk 63 (BZ 1988) Nr 2). Voor de verantwoording wordt verwezen naar het amendement nr. 2 op artikel 2. De indiener meent dat deze precisering naar analogie met de andere besluiten hier moeten worden ingevoerd.

De Gemeenschapsminister vraagt op grond van de reeds eerder aangevoerde argumenten de verwerping van dit amendement.

Hetzelfde amendement wordt eveneens door de heer J. Van Elewyck c.s. ingediend bij artikel 6. Hij stelt voor in het eerste lid, na het woord „jaarlijks”, de woorden „vóór 31 maart” in te vullen (stuk 63 (BZ 1988) Nr 2).

Ook hier vraagt de Gemeenschapsminister de verwerping om dezelfde redenen (artikel 7, 2° van het decreet).

Bij artikel 7 van dit besluit wil de heer J. Van Elewyck c.s. een tweede lid invullen luidend als volgt : „Elke **verdelers** kan in deze niet-openbare televisievereniging participeren

zonder dat deze participatie in het kapitaal twintig ten honderd kan bereiken.” (stuk 63 (BZ 1988) – Nr 2).

De indiener wil hier een tekst van het decreet (artikel 8 § 1, tweede lid) overnemen. Daarin is gestipuleerd dat iedereen kan deelnemen. Hier staat volgens de indiener, dat er een grens is aan die participatie. De betaalomroep is een winstgevende activiteit. We moeten voorkomen dat sommige distributeurs aan betaalomroep gaan doen zonder er anderen bij te betrekken.

De Gemeenschapsminister betoogt dat men van de bekrachtigingsprocedure geen misbruik mag maken om steeds weer dezelfde discussies te voeren, die moeten leiden tot een wijziging van de besluiten. Overigens is alles wat niet uitdrukkelijk verboden is, toegelaten.

De indiener stelt vervolgens dat de Minister de distributeurs volledig vrij laat betaal-televisie op te richten

De Gemeenschapsminister antwoordt dat men niet aan overregulering moet doen. Het kabeldecreet bepaalt de raamvoorwaarden waaraan de Executieve moet voldoen.

Bij artikel 8 van dit besluit is er opnieuw een amendement van dezelfde indiener. Het strekt ertoe in het eerste lid na „jaarlijks” de woorden „voor 31 maart” in te vullen (stuk 63 (BZ 1988) – Nr 2). Deze discussie is reeds bij vorige amendementen gevoerd.

Vervolgens worden door de heer J. Van Elewyck c.s. bij artikel 10 van het besluit volgende amendementen ingediend :

1. Na de woorden „7, 1°” de letter „b” te schrappen.

2. De woorden tussen „De Vlaamse Gemeenschap” en „een langere termijn dan twee jaar” te schrappen. Als verantwoording voor 1 en 2 wordt aangevoerd dat dit voorschrift moet gelden voor alle niet-openbare televisieverenigingen, bedoeld in artikel 7.

3. De woorden „uit te doen zenden” vervangen door „te laten doorgeven”. Verantwoording : cf. amendement nr. 3 op artikel 3 (stuk 63 (BZ 1988) – Nr 2).

Wat dit laatste amendement betreft (punt 3) betuigt de Gemeenschapsminister zijn akkoord met de formulering. De heren J. Bosmans en E. Van Rompuy ondersteunen dit amendement.

Wat het eerste amendement betreft, stelt de indiener dat hierdoor artikel 10 geldt voor alle niet-openbare televisieverenigingen zoals begrepen in artikel 7, 1°, van het decreet. Het betekent ook een grotere liberalisering. Verder zou het volgens indiener gaan om een onrechtmatige bevoordeling voor de in artikel 7, 1° a bedoelde niet-openbare televisieverenigingen, als men de in artikel 7, 1°, b bedoelde niet-openbare televisieverenigingen er hier in artikel 10 niet zou uithalen.

Als men ja zegt op het eerste amendement dan moeten we ook het tweede amendement logischerwijze goedkeuren.

De Gemeenschapsminister vraagt dit te verwerpen. Immers, artikelen 10 en 11 strekken ertoe de beschikbaarheid van een open net te garanderen. Op advies van de Mediaraad zijn hier de lokale en regionale niet-openbare televisieverenigingen opgenomen in de beperkingen.

De Gemeenschapsminister heeft dit advies ter zake gevolgd.

De indiener ziet in deze repliek een bevestiging van het

principe dat de Minister voorstaat : hij wil de monopoliepositie aan de privé-sector verstrekken en die ook beschermen. Hierdoor wordt de concurrentie uitgeschakeld.

De Gemeenschapsminister meent dat die bekommernis tot concurrentie verplichtend voortvloeit uit het decreet. De programma's moeten verplichtend worden doorgegeven maar niet door **locale** en regionale niet-openbare televisieverenigingen.

De indiener repliceert dat men de programmatie niet mag beschermen door een wederuitzendverbod van 2 jaar. Hij vestigt ook de aandacht op het feit dat men ook de programma's waarop men rechten heeft verworven, kan gaan beknotten.

Bij artikel 11 van dit besluit zijn er ook volgende amendementen voorgesteld door de heer J. Van Elewyck c.s. :

1. Na de woorden „7, 1°” schrappen de letter „b”. Dit voorschrift moet, aldus de indiener, gelden voor alle niet-openbare televisieverenigingen bedoeld in artikel 7.

2. Na de woorden „de Vlaamse Gemeenschap” schrappen de woorden „of door de in artikel 7, 1° bedoelde niet-openbare televisievereniging”. De indiener heeft twee argumenten :

a) een overdreven bescherming ontnemt het privé-karakter aan bedoelde niet-openbare televisievereniging.

b) het woord „uitzending” kan voor bedoelde niet-openbare televisievereniging niet gebruikt worden (stuk 63 (BZ 1988) – Nr 2).

Punt 1 is reeds in het gelijkaardige amendement bij artikel 10 besproken. Voor punt 2 meent de indiener dat de bepalingen in verband met de beknotting van uitzendingen in artikel 11, eerste lid, er op neer komen dat er vanwege de Minister censuur ontstaat voor de andere niet-openbare televisieverenigingen. Dit is een beknotting van het grondwettelijk recht van de persvrijheid.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat door de Media-raad werd geadviseerd de beperkingen ter verruimen tot de lokale en regionale niet-openbare televisieverenigingen.

Hij heeft hierbij dezelfde bekommernis als bij artikel 10 en pleit voor het behoud van zijn tekst.

De indiener meent dat er geen vergelijking mogelijk is tussen artikel 10 en 11. In artikel 11 gaat het om beperkingen die willekeurig door de Minister mogen worden opgelegd aan de aldaar bedoelde niet-openbare televisieverenigingen.

Dit is het scheppen van een monopoliepositie **en** het invoeren van een feitelijke censuur.

Met het amendement van de heer J. Van Elewyck c.s. om het tweede lid van artikel 11 te schrappen, daar de lijst van evenementen door de Minister nog steeds niet is opgesteld, gaan zowel de Minister als de Commissie akkoord. Het amendement wordt mede gesteund door de 'heren J. Bosmans en E. Van Rompuy.

Bij artikel 12 van het besluit wordt door de heer J. Van Elewyck c.s. eveneens een amendement ingediend (stuk 63 (BZ 1988) – Nr 2) ertoe strekkend de tekst van dit artikel te schrappen, daar aldus de indiener het artikel 12 van bedoelde niet-openbare televisieverenigingen onder een volledige voogdij stelt. De toelating aan bedoelde niet-openbare televisieverenigingen om programma's over belangrijke evenementen uit te zenden, hangt, aldus de indiener, immers af van het feit of de anderen van diezelfde evenementen een

samenvatting van ten minste 3 minuten uitzenden. Dit is eveneens een aantasting van de vrijheid van drukpers.

De Gemeenschapsminister verwijst naar zijn eerder gegeven antwoord. De strekking van de artikelen is verscherpt op verzoek van de Mediaraad, die adviseerde dat de regionale en lokale niet-openbare televisieverenigingen eraan zouden worden toegevoegd. De Minister heeft het verzoek van de Mediaraad ingevogd en vraagt de verwerping van het amendement.

De indiener benadrukt dat de drager van politieke verantwoordelijkheid niet alle adviesorganen moet opvolgen. Hij zou het de Minister in dit geval niet verwijten het advies niet te volgen. De Vlaamse Executieve volgt hier ten onrechte de Mediaraad in anti-democratische intenties.

Stemmingen

Stemming over amendementen op het ontwerp

Het amendement van de heer J. Van Elewyck op artikel 2 van het ontwerp (Stuk 63 (BZ 1988) – Nr. 2) wordt verworpen met 5 stemmen voor en 8 stemmen tegen.

Stemmingen over de amendementen op het besluit van 16 september 1987

van de Vlaamse Executieve betreffende de voorwaarden
tot erkenning van niet-openbare televisieverenigingen

Het algemeen amendement van de heer J. Van Elewyck c.s. (Stuk 63 (BZ 1988) – Nr. 2) om in alle besluiten na „Nederlands taalgebied” de woorden „van België” toe te voegen, wordt verworpen met 5 stemmen voor en 8 stemmen tegen.

De twee amendementen van de heer Van Elewyck c.s. bij artikel 1, 3° van voornoemd besluit (Stuk 63 (BZ 1988) – Nr. 2) worden verworpen met 5 stemmen voor en 8 stemmen tegen.

Beide amendementen van de heer J. Van Elewyck c.s. (Stuk 63 (BZ 1988) – Nr. 2) op artikel 2 van voornoemd besluit worden verworpen met 5 stemmen voor en 8 stemmen tegen.

Het amendement van de heer J. Van Elewyck c.s. bij punt 2° alsmede het gesubamendeerd amendement van de heer J. Van Elewyck c.s. op artikel 3, punt 4 van voornoemd besluit worden eenparig aangenomen. De andere amendementen van de heer J. Van Elewyck c.s. op dit artikel van het besluit (twee bij lid 1 en een amendement bij lid 3 van artikel 3) worden verworpen met vijf stemmen voor en acht stemmen tegen.

De amendementen van de heer J. Van Elewyck c.s. bij artikelen 4, eerste lid, 6, eerste lid, 7, tweede lid en 8, eerste lid, van voornoemd besluit (Stuk 63 (BZ 1988) – Nr. 2) worden allen verworpen met 5 stemmen voor en 8 stemmen tegen.

De amendementen (1 en 2) van de heer J. Van Elewyck c.s. bij artikel 10 van voormeld besluit worden verworpen met 5 stemmen voor en 8 stemmen tegen (Stuk 63 (BZ 1988) – Nr. 2).

Het derde amendement van de heer J. Van Elewyck bij artikel 10 van voornoemd besluit (Stuk 63 (BZ 1988) – Nr. 2) wordt eenparig aangenomen.

De beide amendementen van de heer J. Van Elewyck c.s. bij het eerste lid van artikel 11 van voornoemd besluit (Stuk 63 (BZ 1988) – Nr. 2) worden verworpen met 5 stemmen voor en 8 stemmen tegen.

Het amendement van de heer J. Van Elewyck c.s. bij het tweede lid van artikel 11 van voornoemd besluit (Stuk 63 (BZ 1988) – Nr. 2) wordt eenparig aangenomen.

Het amendement van de heer J. Van Elewyck c.s. op artikel 12 van voornoemd besluit (Stuk 63 (BZ 1988) – Nr. 2) wordt verworpen met 5 stemmen voor en 8 stemmen tegen.

Er wordt echter een amendement bij artikel 12 ingediend ondertekend door de heren J. Van Elewyck, L. Van den Bossche, P. Chevalier, A. De Beul, A. Denys en E. Van Rompuy dat ertoe strekt op de tweede regel van artikel 12 van dit besluit de woorden „uit te doen zenden” te vervangen door „te laten doorgeven”.

Het amendement wordt eenparig aangenomen.

Ten slotte wordt het gehele besluit van de Executieve zoals geamendeerd, bekrachtigd met 8 stemmen voor en 5 stemmen tegen.

§ 2. Besluit van de Vlaamse Executieve houdende de criteria met betrekking tot de duur van de erkenningen van niet-openbare televisieverenigingen

Vooreerst worden amendementen ingediend bij artikel 1 van bovenvernoemd besluit door de heer J. Van Elewyck c.s. (stuk 63 (BZ 1988) – Nr. 3).

In hoofddorde wil de auteur dit besluit schrappen omdat in dit besluit niets te lezen valt over de criteria, zoals nochtans de titel van het besluit zegt en zoals in artikel 8, § 4 van het kabeldecreet van 28 januari 1987 uitdrukkelijk is opgenomen. Over de bespreking van dat artikel 8 § 4 van hogergenoemd decreet was, volgens de indiener destijds heel wat te doen en hij wijst daarvoor naar het verslag (Stuk 152 (1986-1987) – Nr. 10). De indiener meent dat conform de bepalingen van het kabeldecreet eerst de criteria ter bekrachtiging moeten worden voorgelegd en dat men pas daarna over de duur kan gaan spreken. Deze tekst van het besluit is dus duidelijk in strijd met de bepalingen van het decreet.

De Minister verwijst voor zijn antwoord naar de discussie in de algemene bespreking. Hij herhaalt niettemin dat „qui peut le plus, peut le moins”. Als het kabeldecreet aan de Executieve opdraagt de criteria van de duur vast te leggen, mag ze ook de duur zelf vastleggen. Hij wijst er verder op dat dit besluit wel degelijk criteria inhoudt, b.v. de verschillende duur van de erkenningen voor lokale en regionale niet-openbare televisieverenigingen en stelt dat dit een ontbreken is van uniformiteit, wat wijst op het hanteren van criteria.

Dit amendement wil het besluit volledig schrappen en de Minister vraagt de verwerping. De indiener vraagt nogmaals waarop die criteria zijn gebaseerd. Hij verwijst naar een onlangs in Londen gehouden colloquium. Er komt in Groot-Brittannië een concessie voor een satelliet met vier programma's : dit is een zware investering. De erkenningsperiode, aldus de indiener, waarop gans deze onderneming moet worden afgewerkt, bedraagt 16 jaar. Hier betreft het enkel en voornamelijk doorgeefopdrachten. Dit vereist slechts kleine investeringen en de erkenningsperiode van 18 jaar staat daar-

mee in een grove wanverhouding. Dus is er hier sprake, aldus de indiener, van een willekeur in het gebruik van criteria.

De Minister repliceert nogmaals dat de verschillende duur per soort niet-openbare televisievereniging juist verschillende criteria inhoudt. Zowel de Mediaraad als de Commissie van Experts hebben gevraagd dat deze belangrijke investeringen continuïteit en stabiliteit vereisen en dus lange termijnen van erkenning. Deze adviezen zijn door de Executieve ingevolg.

De indiener meent dat de periode van 18 jaar erkenning en dus afschrijving van de investeringen veel te lang is. Het is een beslissing die de politieke wereld omzeggens 5 legislaturen lang bindt. Nergens in continentaal Europa (TF1, West-Duitsland) heeft men zo'n lange termijnen. Deze afschrijving van maximaal 800 à 900 miljoen frank kan op zuiver economische basis, mits een behoorlijke exploitatie, op 9 jaar tijd gebeuren.

Een lid is verwonderd over deze verklaring van de indiener, dat de niet-openbare televisievereniging zo bijzonder rendabel zou zijn, maar verheugt zich over deze vaststelling.

De indiener repliceert dat afschrijving en rendabiliteit niets met elkaar te maken hebben.

Een lid repliceert nogmaals dat het hier gaat over continuïteit.

Een ander lid meent dat de **duurtijd** van 18 jaar wel verantwoord is. Hij verwijst naar de lange termijn van de RTL (10 jaar). Hij verwijt de SP-fractie dat zij alles doet om de discontinuïteit in stand te houden. Het is dus begrijpelijk dat men vanuit de Vlaamse Executieve waarborgen wil geven voor de investeerders in verband met de verwachte winst.

Een lid vraagt wat er zal gebeuren als een Europees Hof dit decreet strijdig acht met de Europese wetgeving. Gaat de Executieve dan schadevergoeding moeten betalen voor de gegeven vergunning ?

De indiener van de amendementen ontkent dat hij per se de discontinuïteit wil. Wel zal hij het been stijf houden i.v.m. dit decreet : dit is niet definitief voor hem en zijn fractie. Hij heeft verder nog een bijkomende vraag : wat zal er gebeuren als de VTM ermee ophoudt ? Zal de erkenning dan blijven lopen ? Om al deze redenen zijn zeker vaste criteria voor de duur van de erkenning nodig.

De Gemeenschapsminister leest als antwoord artikel 12 voor van het kabeldecreet waaruit blijkt dat de Vlaamse Executieve de erkenning van de niet-openbare televisieverenigingen kan opschorten of intrekken in geval van overtreding van dit decreet, van andere wettelijke verbodsbepalingen of indien de door de Vlaamse Executieve toegewezen mogelijkheden niet worden benut.

Voor het amendement in bijkomende orde bij artikel 1 argumenteert de indiener dat hij hiermee de gelijkstelling van alle niet-openbare televisieverenigingen wenst te bekomen.

De Gemeenschapsminister steunt zich op het advies van de Commissie van Experts. Hij pleit voor het behoud van de tekst.

De heer J. Van Elewyck c.s. dient bij het tweede lid van artikel 2 van bovenvermeld besluit eveneens een amendement in ertoe strekkend de tekst van het tweede lid weg te laten na de woorden „oorspronkelijke erkenning”, gezien de rest van de zin verwarring schept (stuk 63 (BZ 1988) -Nr. 3.)

Bij artikel 3 van het voorliggend besluit wil de heer J. Van Elewyck c.s. via zijn amendement in het eerste lid de woorden „ten laatste een jaar voor” vervangen door „ten laatste zes maanden voor”, met het argument dat de hier vermelde termijnen moeten worden gelijkgeschakeld (stuk 63 (BZ 1988) – Nr. 3).

De Gemeenschapsminister argumenteert dat die termijn van 6 maanden te kort is : als de overheid bij voorbeeld zelf overweegt om niet te erkennen, is dit een daad van grote verantwoordelijkheid en heeft ze een langere termijn nodig dan wanneer het verzoek van de niet-openbare televisieverenigingen zelf zou uitgaan. De Mediaraad vond dit, aldus de Minister, een bijkomende waarborg voor individuele gevallen. Daarom vraagt de Gemeenschapsminister deze tekst te handhaven.

De indiener argumenteert nogmaals dat er geen enkele reden is om de termijnen te laten verschillen. Hij voegt eraan toe dat één jaar niet hetzelfde is als 12 maanden. Eén jaar is volgens indiener een kalenderjaar, beginnend op 1 januari. 12 maanden kan bij voorbeeld van 1/5/1988 tot 1/5/1989 gaan.

Wat zijn amendement betreft om het tweede lid van artikel 3 van voormeld besluit weg te laten, betoogt indiener dat deze raadplegingsplicht een zaak is van openbare orde — en niet beperkt is tot het bepaalde in artikel 3 van dit besluit.

De Gemeenschapsminister weerlegt dit. Wanneer de Minister in het raam van de uitvoering van dit decreet bepaalde geïndividualiseerde beslissingen dient te nemen, dan zijn dat geen zaken van openbare orde.

Dan is er ook geen verplichting. Om de waarborgen te verscherpen hebben we er dan wel een verplichting van gemaakt en hier gemeend dit te moeten inschrijven.

Met deze argumentatie kan de indiener het eens zijn en hierop trekt de heer J. Van Elewyck zijn amendement in.

Stemmingen over de amendementen

op het besluit van de Vlaamse Executieve houdende de criteria met betrekking tot de duur van de erkenningen van niet-openbare televisieverenigingen

De amendementen van de heer J. Van Elewyck bij artikel 1, 2 en 3, eerste lid van bovenvermeld besluit (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 3) worden verworpen met 6 stemmen voor en 9 stemmen tegen.

Het gehele besluit wordt ongewijzigd bekrachtigd met 9 stemmen voor en 6 stemmen tegen.

§ 3. Besluit van de Executieve van 16 september 1987 betreffende de voorwaarden tot erkenning van niet-openbare televisieverenigingen

Door de heer J. Van Elewyck c.s. wordt een amendement ingediend dat ertoe strekt in de tekst van artikel 1 na het tweede streepje het woord „verblijfplaats” te vervangen door het woord „woonplaats”. Dit wordt verantwoord door te verwijzen naar het unanieme advies van de Mediaraad (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 3).

De Gemeenschapsminister merkt op dat het advies van het Comité van Experts voor „verblijfplaats” opteerde. Bij unanimité suggereerde de Mediaraad het woord „woonplaats”. De Executieve had de bedoeling om een zo ruim mogelijk begrip te vinden ten einde uit te drukken dat men

daadwerkelijk in de Vlaamse Gemeenschap moest verblijven. Verblijfplaats werd ruimer beoordeeld dan woonplaats. Ook geeft deze term meer appreciatiemogelijkheid aan de Executieve.

Een lid verduidelijkt dat de woonplaats de plaats is waar men voor het rechtsverkeer wordt aangetroffen. Deze term lijkt hem daarom geschikter.

De Voorzitter voegt er aan toe dat de woonplaats die plaats is waar men zijn juridische verplichtingen nakomt. De woonplaats garandeert echter niet dat men er effectief verblijft. Verblijfplaats geeft echter een grotere appreciatiemogelijkheid aan de Executieve.

Een ander lid suggereert om beide termen te gebruiken. Dit is ook gebeurd bij de redactie van een recente wet op de gemeentelijke ambtenaren. Beide termen kunnen door de rechtbanken worden gecontroleerd. Ook zou er een verblijfsduur kunnen worden bepaald.

De indiener merkt op dat het hier slechts gaat over 50 procent van de betaling der lonen, honoraria en auteurskosten.

De Voorzitter stelt dat een sluitende terminologie moeilijk gevonden kan worden.

Daarop dient de Commissie een amendement in dat ertoe strekt in de tekst van artikel 1 van voornoemd besluit na het tweede streepje het woord „verblijfplaats” te vervangen door de woorden „woon- en verblijfplaats”.

De Gemeenschapsminister aanvaardt dit amendement.

De heer J. Van Elewyck trekt hierop zijn amendement op artikel 1 in.

Door de heer P. Chevalier c.s. wordt een amendement ingediend dat ertoe strekt in artikel 1 van voormeld besluit, na het eerste en het derde streepje het woord „gevestigd” te vervangen door de woorden „die hun woonplaats of maatschappelijke zetel hebben in” (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 3). Dit wordt verantwoord door erop te wijzen dat het woord „gevestigd” een te vage omschrijving is. „Gevestigd” heeft geen enkele juridische betekenis.

De Gemeenschapsminister oordeelt echter dat deze term duidelijk is.

De Voorzitter suggereert een uitsplitsing : er zijn natuurlijke en rechtspersonen. Een nieuwe redactie van het amendement van de heer P. Chevalier c.s. lijkt hem nodig.

Daarom wordt door de heer P. Chevalier c.s. een amendement ingediend op artikel 1 dat ertoe strekt de tekst na het eerste streepje te vervangen door wat volgt : „ — een audio-visuele produktie die ontstaan is door financiële participatie van tenminste 50 procent van producenten, natuurlijke of rechtspersonen, waarvan de woon- en verblijfplaats of de maatschappelijke zetel gevestigd is in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.” (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 3)

Een tweede amendement van de heer P. Chevalier c.s. op artikel 1 strekt ertoe in de tekst na het derde streepje het woord „gevestigd” te vervangen door de woorden „die hun woon- en verblijfplaats of maatschappelijke zetel hebben” (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 3). De Gemeenschapsminister verklaart zich akkoord met beide amendementen. Hierop trekt de heer P. Chevalier zijn eerst ingediend amendement op artikel 1, eerste en derde streepje in.

Op artikel 2 van voormeld besluit wordt door de heer J. Van Elewyck c.s. een amendement ingediend dat ertoe strekt na de woorden „met uitzondering van” de woorden „de informatieve programma’s, de spelprogramma’s en sportuitzendingen” in te voegen. (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 3).

Dit wordt verantwoord door te stellen dat het past om het “culturele produkties,” inderdaad de betekenis aandeel culturele produkties te geven.

De indiener voegt hier aan toe dat in de voorliggende tekst de reclameboodschappen en teletekst niet als culturele produkties worden beschouwd. Het aandeel der informatieve programma’s, de spelprogramma’s en de sportuitzendingen kan zeer zwaar doorwegen in het aandeel eigen culturele produkties. Het lid hoopt dat hier sprake is van een vergetelheid vanwege de Executieve **zoniet** wordt de Vlaamse beeldindustrie geenszins gestimuleerd.

De Gemeenschapsminister repliceert dat het hier gaat over minimale percentages. Hij denkt dat de praktijk zal aantonen dat deze percentages worden overtroffen. De niet-openbare televisievereniging moet immers rekening houden met de Vlaamse kijkers : er zullen dus meer eigen culturele produkties worden uitgezonden. De Gemeenschapsminister wijst op de verwachtingen die in het memorandum van het Vlaamse Media Initiatief werden bekendgemaakt, dit naar aanleiding van de bespreking rond het ontwerp van kabeldecreet. Bepaalde parallellismen met de voorliggende tekst vallen op. Bovendien is het niet eenvoudig om te bepalen wat nu juist een spelprogramma is. Bepaalde spelprogramma’s hebben immers culturele aspecten. Het Comité van **Experten** heeft hierop gewezen. Als men de korf met niet-culturele produkties uitbreidt dan ontstaan er interpretatieproblemen. Ook binnen de Mediaraad werd hierover gediscussieerd. Als men de optie van de Mediaraad volgt dan moeten er lagere percentages worden vastgelegd. Het voorstel van de Executieve sluit enkel reclameboodschappen en teletekst uit, maar stelt een hoger percentage in. De Gemeenschapsminister oordeelt dat het voorstel van de Executieve een substantiële stimulans voor de eigen beeldindustrie betekent.

De indiener merkt op dat zijn amendement het advies van het Comité van **Experten** volgt. De Executieve vindt voor haar tekst enkel steun bij de uitgevers. Het amendement is daarom nodig **zoniet** is er geen sprake van enige inbreng van eigen culturele produkties. Catchprogramma’s bijvoorbeeld kunnen moeilijk als culturele produkties worden aanzien. Immers, indien de zendschema’s bij elkaar worden gelegd dan ziet men voldoende hoeveel uitzendingen geglobaliseerd worden besteed aan sport, spel en informatie. Hij wijst erop dat een commissielid van de meerderheid bij de bespreking van het ontwerp van kabeldecreet geargumenteerde heeft dat de landelijke commerciële televisie de eigen culturele produkties geweldig zou stimuleren. Het toenmalig antwoord van de Gemeenschapsminister bevredigde hem.

Het bedoelde lid stelt dat dit ook nu het geval is. Om 2 à 3 miljard frank reclame-inkomsten te verwerven zal de commerciële televisie aan klantenbinding moeten doen : ze zal een eigen gelaat moeten tonen. Enige bevoogding is hier niet nodig. Een grote kijkdichtheid impliceert een eigen Vlaamse inbreng. Overdreven reguleren is negatief.

Een ander lid’ stelt dat de commerciële zender zich zal moeten waarmaken. Om een maximum aan reclame op te halen zullen er veel films moeten worden vertoond. RTL is hiervan een voorbeeld. Bovendien, zoals de Voorzitter van de Vlaamse Mediamaatschappij verklaarde, was het de meerderheid die deze oproep aan de pers opdroeg. Wil men de

eigen beeldindustrie stimuleren dan moet men consequent zijn. De korf eigen culturele produkties moet een fatsoenlijk percentage zijn, geen 20 procent. De vertegenwoordigers van de beeldindustrie hebben dit het eerst gevraagd en spraken van een percentage van 50 procent.

Door de heer J. Van Elewyck c.s. wordt op artikel 2 een amendement ingediend dat ertoe strekt dit artikel met een tweede lid aan te vullen dat luidt als volgt : “Het percentage van het aandeel eigen culturele produkties wordt berekend op basis van het aandeel in het programmabudget van de niet-openbare televisievereniging,, (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 3).

Dit wordt verantwoord door de wens dit expliciet te vermelden om onduidelijkheid te vermijden. Het aandeel culturele produkties moet meetellen in de kosten en dit in functie van het totale programmabudget.

Volgens de Gemeenschapsminister is dit overbodig. Men wil voor de niet-openbare televisievereniging een aantal zaken scherper stellen dan men dit voor de BRT ooit heeft gedaan. De door de Executieve voorgestelde tekst bevredigt de beeldindustrie ; een aanvulling is niet nodig.

Door de heer J. Van Elewyck c.s. wordt op artikel 3 een amendement voorgesteld dat ertoe strekt de tekst van dit artikel te vervangen door wat volgt : “Het aandeel eigen culturele produkties bedraagt vanaf de eerste uitzending van de niet-openbare televisievereniging :

- voor een niet-openbare televisievereniging als voorzien in artikel 7, 1° a, van het decreet van 28 januari 1987 : tenminste 40 % per jaar ;

- voor een niet-openbare televisievereniging als voorzien in artikel 7, 1° b, van het decreet van 28 januari 1987 : tenminste 70 % per jaar ;

- voor een niet-openbare televisievereniging als voorzien in artikel 7, 2°, van het decreet van 28 januari 1987 : tenminste 70 % per jaar ;

- voor een niet-openbare televisievereniging als voorzien in artikel 7, 3°, van het decreet van 28 januari 1987 : tenminste 7,5 % per jaar.,, (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 3)

Dit amendement wil de door de Gemeenschapsminister van Cultuur bij de bespreking van het kabeldecreet vertolkte rechtvaardiging in de feiten omzetten. De indiener voegt er aan toe dat de momenteel voorgestelde percentages bijzonder laag zijn. De voorziene 20 % uitzendingen van eigen culturele produkties gedurende de eerste jaren, dit met inbegrip van de informatieve programma's, de spelprogramma's en de sportuitzendingen, is te laag : de niet-openbare televisievereniging zal dit percentage steeds overschrijden. De in het amendement voorziene 40 procent is daarom het absolute minimum.

Door de heer J. Van Elewyck c.s. wordt op artikel 4 een amendement ingediend dat ertoe strekt de tekst van dit artikel te vervangen door wat volgt : “Ten laatste op het einde van het kalenderjaar volgend op het jaar van de eerste uitzending moet het aandeel eigen culturele produkties het volgend percentage hebben bereikt :

- voor een niet-openbare televisievereniging als voorzien in artikel 7, 1° a, van het decreet van 28 januari 1987 : tenminste 50 % per jaar ;

- voor een niet-openbare televisievereniging als voorzien in artikel 7, 1° b, van het decreet van 28 januari 1987 : tenminste 75 % per jaar ;

— voor een niet-openbare televisievereniging als voorzien in artikel 7, 2° van het decreet van 28 januari 1987 : tenminste 75 % per jaar ;

— voor een niet-openbare televisievereniging als voorzien in artikel 7, 3° van het decreet van 28 januari 1987 : tenminste 10 % per jaar., (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 3)

De verantwoording is identiek aan deze bij het amendement van de heer J. Van Elewyck c.s. op artikel 3.

De Gemeenschapsminister repliceert dat beide amendementen de lat hoger leggen dan met de tekst van de Executieve. In het finaal stadium zijn de percentages die door het amendement van de heer J. Van Elewyck c.s. op artikel 4 worden voorgesteld, identiek aan deze voorgesteld door de Executieve in artikel 6. Het verschil zit in de periode waarop die percentages worden gerealiseerd : voor het amendement is dit na 3 jaar, voor de Executieve na 5 jaar. Uiteraard hangt alles af van de wijze waarop de korf wordt samengesteld. De Executieve heeft rekening gehouden met het advies van de Mediaraad en een realistische timing vooropgesteld. Tot op heden werd er ter zake nog niets gerealiseerd, vandaar de langere periode.

Door de heer J. Van Elewyck c.s. wordt vervolgens een amendement ingediend dat ertoe strekt de artikelen 5 en 6 van voorliggend besluit weg te laten (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 3). De verantwoording stelt dat deze artikelen overbodig geworden zijn ingevolge de voorgestelde amendementen op de artikelen 3 en 4.

Op artikel 7 wordt door de heer J. Van Elewyck c.s. een amendement ingediend dat ertoe strekt de cijfers "5," en "6," weg te laten. (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 3). Deze zijn overbodig geworden ingevolge de amendementen op de artikelen 3, 4, 5 en 6.

Door de heer J. Van Elewyck c.s. wordt op artikel 8 een amendement ingediend dat ertoe strekt de tekst van dit artikel als volgt te wijzigen : "Van de percentages voorzien in de artikelen 3 en 4 dienen minstens 75 % worden besteed aan eerste uitzendingen. , (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 3)

Ook dit amendement wil de door de Gemeenschapsminister van Cultuur bij de bespreking van het kabeldecreet vertolkte rechtvaardiging in de feiten omzetten.

De indiener voegt hier aan toe dat, ingevolge de combinatie van de voorliggende teksten (artikelen 3 en 8), de eerste uitzendingen gedurende de eerste jaren slechts 10 procent van het totale zendschema zullen bedragen. Dit percentage moet worden verhoogd.

De Gemeenschapsminister repliceert dat de Executieve meer geleidelijkheid beoogt.

Door de heer J. Van Elewyck c.s. wordt vervolgens een amendement ingediend dat ertoe strekt artikel 9 weg te laten (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 3). Ingevolge het voorgestelde amendement op artikel 8 is dit artikel overbodig geworden.

Door de heer J. Van Elewyck c.s. wordt een amendement ingediend op artikel 10 dat ertoe strekt de aanhef van dit artikel als volgt te lezen : "Elk jaar vóór 31 maart legt de niet-openbare televisievereniging een verslag voor.. . . , (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 3)

De verantwoording luidt dat ook in de beginperiode dit verslag onontbeerlijk is.

De indiener stelt dat er nu twee jaar zal verlopen vooraleer er een verslag zal worden uitgebracht.

De Gemeenschapsminister repliceert dat er een redelijke termijn nodig is om te kunnen controleren. Een controle moet immers op een effectieve basis worden doorgevoerd. Hij deelt geenszins de argwaan waarvan dit amendement getuigt.

Een lid suggereert de volgende verwoording : "Vanaf het eerste kalenderjaar na de eerste uitzending.. . ,,

De Gemeenschapsminister oordeelt dat het resultaat ervan identiek is aan dit, ten gevolge van de tekst van de Executieve.

Door de heer L. Van den Bossche wordt vervolgens een amendement ingediend dat ertoe strekt de aanhef van artikel 10 als volgt te wijzigen : "Vanaf het eerste kalenderjaar volgend op het jaar waarbinnen de eerste uitzending plaatsvond legt.. . ,,

De Gemeenschapsminister stemt in met deze tekst.

De heer J. Van Elewyck trekt hierop zijn amendement op artikel 10 in.

Stemmingen

over het besluit van de Vlaamse Executieve betreffende het aandeel eigen culturele produkties in de programmering van de niet-openbare televisieverenigingen.

De amendementen van de heer P. Chevalier c.s. op artikel 1, eerste en derde streepje, alsmede het amendement van de Commissie op artikel 1, tweede streepje, worden door de Commissie eenparig aangenomen.

De twee amendementen van de heer J. Van Elewyck c.s. op artikel 2, alsmede zijn amendementen op de artikelen 3, 4, 5 en 6, 7, 8 en 9 worden verworpen met 9 stemmen tegen 5.

Het amendement van de heer L. Van den Bossche op artikel 10 wordt door de Commissie eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigd besluit van de Vlaamse Executieve betreffende het aandeel eigen culturele produkties in de programmering van de niet-openbare televisieverenigingen wordt door de Commissie met 9 stemmen tegen 5 bekrachtigd.

§ 4. Besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1987 betreffende het programma-aanbod van niet-openbare televisieverenigingen

Een lid is erover verbaasd dat in artikel 3 van dit besluit nergens wordt vermeld dat de journaaluitzendingen door beroepsjournalisten moeten worden verzorgd. Deze bepaling staat echter wel vermeld in het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1987 betreffende de voorwaarden tot erkenning van niet-openbare televisieverenigingen. Moet deze bepaling ook niet in het voorliggend besluit worden opgenomen ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat deze bepaling onverkort van kracht blijft en ook geldt voor het voorliggend besluit.

Het vorig lid leidt uit dit antwoord af dat de eigen redactie, waarvan sprake in artikel 3 van dit besluit, dus moet worden samengesteld uit beroepsjournalisten zoals bepaald in het besluit betreffende de voorwaarden tot erkenning.

Volgens de Gemeenschapsminister is dit evident.

Door de heer J. Van Elewyck c.s. wordt op artikel 3 een amendement ingediend dat ertoe strekt na de woorden “bedoeld in artikel 1 en 2,, de woorden ”, alsook de **duidingsprogramma’s**, in te voegen. (Stuk 63 (BZ 1988) — Nr. 3). Dit wordt verantwoord door te stellen dat duidingsprogramma’s ook programma’s van informatieve aard zijn.

Het lid voegt eraan toe dat het belangrijk is dat **duidingsprogramma’s** door beroepsjournalisten, die tot de eigen redactie behoren, worden verzorgd.

De Gemeenschapsminister heeft tegen deze toevoeging geen bezwaren.,

Het amendement van de heer J. Van Elewyck c.s. wordt door de Commissie eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigd besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1987 betreffende het programma-aanbod van niet-openbare televisieverenigingen wordt door de Commissie eenparig bekrachtigd.

Vooraleer tot de eindstemming over te gaan wordt een nieuwe paragraaf 5 aan artikel 2 toegevoegd luidend als volgt : „§ 5. De in de vorige paragrafen bedoelde besluiten worden bekrachtigd met uitwerking op de datum van hun inwerkingtreding, met uitzondering van de door dit decreet gewijzigde en ingevoegde bepalingen, die uitwerking hebben op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet.”

Deze tekst is het technisch-juridisch gevolg van de bovengenoemde beslissingen.

EINDSTEMMING

Het geamendeerd artikel 2, § 1, § 3 en § 4, alsmede het ongewijzigd artikel 2, § 2 van het ontwerp van decreet worden met 9 stemmen tegen 5 aangenomen.

Het aldus gewijzigd ontwerp van decreet wordt eveneens met 9 stemmen tegen 5 aangenomen.

De Verslaggevers,

De Voorzitter,

H. VAN ROMPAEY

L. VAN DEN BOSSCHE

E. VANDEBOSCH

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Artikel 2

§ 1. Het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1987 betreffende de voorwaarden tot erkenning van niet-openbare televisieverenigingen, wordt bekrachtigd en als volgt gewijzigd :

1. in artikel 3, 2° worden de woorden „het verzorgingsgebied van hun uitzendingen” vervangen door de woorden „hun verzorgingsgebied” ;

2. in artikel 3,4° worden de woorden „uitzendingen verzorgen” vervangen door de woorden „programma’s te laten doorgeven” ;

3. in artikel 10 worden de woorden „uit te doen zenden” vervangen door de woorden „te laten doorgeven” ;

4. in artikel 11 wordt het tweede lid weggelaten ;

5. in artikel 12 worden de woorden „uit te doen zenden” vervangen door de woorden „te laten doorgeven”.

§2. Het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1987 houdende de criteria met betrekking tot de duur van de erkenningen van niet-openbare televisieverenigingen, wordt bekrachtigd.

§ 3. Het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1987 betreffende het aandeel eigen culturele produkties in de programmering van de niet-openbare televisieverenigingen, wordt bekrachtigd en als volgt gewijzigd :

1. in artikel 1 wordt de tekst na het eerste streepje vervangen door wat volgt :

„ — een audio-visuele produktie die ontstaan is door financiële participatie van tenminste 50 % van producenten, natuurlijke of rechtspersonen, waarvan de woon- en verblijfplaats of maatschappelijke zetel gevestigd is in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ;”

2. in artikel 1 wordt na het tweede streepje het woord „verblijfplaats” vervangen door de woorden „woon- en verblijfplaats” ;

3. in artikel 1 wordt na het derde streepje het woord „gevestigd” vervangen door de woorden „die hun woon- en verblijfplaats of maatschappelijke zetel hebben” ;

4. in artikel 10 worden de woorden „Vanaf het tweede kalenderjaar na haar eerste uitzending” vervangen door de woorden „Vanaf het eerste kalenderjaar volgend op het jaar waarbinnen de eerste uitzending plaats vond”.

§ 4. Het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1987 betreffende het programma-aanbod van **niet-openbare** televisieverenigingen, wordt bekrachtigd mits in zijn artikel 3 na de woorden „bedoeld in artikel 1 en 2” de woorden „,alsook de duidingsprogramma’s” worden ingevoegd.

§ 5. De in de vorige paragrafen bedoelde besluiten worden bekrachtigd met uitwerking op de datum van hun inwerkingtreding, met uitzondering van de door dit decreet gewijzigde en ingevoegde bepalingen, die uitwerking hebben op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE *

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 3 augustus 1987 door de Gemeenschapsminister van Cultuur verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over :

- 1) een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve „betreffende de voorwaarden tot erkenning van niet-openbare televisieverenigingen,, ,
- 2) een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve „houdende de criteria met betrekking tot de duur van de erkenningen van niet-openbare televisieverenigingen,, ,
- 3) een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve „betreffende het aandeel eigen culturele produkties in de programmering van de niet-openbare televisieverenigingen,,,
- 4) een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve „betreffende het programma aanbod van niet-openbare televisieverenigingen,, ,

heeft op 5 augustus 1987 het volgend advies gegeven :

De ontwerpen welke in de inleiding van dit advies zijn vermeld, zijn een uitvoering van de artikelen 8, §§ 2 en 4, 9, § 1, en 10 van het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen.

Overeenkomstig artikel 11, § 1, van het decreet van 28 januari 1987 kunnen de zoëven bedoelde uitvoeringsbepalingen niet worden vastgesteld dan na raadpleging van de Vlaamse Mediaraad.

De retroacten van dat artikel 11 (zie inzonderheid het advies van de Raad van State van 23 juli 1985, Gedr. St., Vl. Raad, 1984-1985, nr. 303/10) en de parlementaire voorbereiding van het ontwerp dat het decreet van 28 januari 1987 is geworden, doen duidelijk blijken, enerzijds, van het verplicht karakter van de raadpleging van de Vlaamse Mediaraad, anderzijds, van de bijzondere gewichtigheid van dezes advies. Met name werd onderstreept dat de raadpleging van de Vlaamse Mediaraad moet gezien worden als een waarborg ter voorkoming van discriminaties op het ideologisch en filosofisch vlak (zie onder meer Gedr. St., Vl. Raad, 1985-1986, nr. 152/1, blz. 8, 14 en 18).

Het decreet van 28 januari 1987 beperkt zich tot het instellen van het vereiste van raadpleging van de Vlaamse Mediaraad. De regeling van de advisering door deze is het onderwerp van het decreet van 2 mei 1985 houdende oprichting van de Vlaamse Mediaraad.

Van die regeling maakt deel uit de bepaling van artikel 11 van het decreet van 2 mei 1985 naar luid waarvan het verloop van de werkzaamheden van de Mediaraad bepaald wordt door het reglement van orde, opgesteld door de Mediaraad en goedgekeurd door de Vlaamse Executieve.

Dat reglement van orde is in dezen van een bijzonder belang, van de ene kant omdat het decreet van 2 mei 1985 zelf voor de Vlaamse Mediaraad haast in geen werkingsregels voorziet, van de andere kant omdat de Vlaamse Mediaraad, mede gelet op het filosofische en ideologische aspect dat aan zijn advisering verbonden is, op een bepaalde manier is samengesteld, met name uit onder meer afgevaardigden van verenigingen en instellingen en vertegenwoordigers van de gebruikers (artikel 7, derde lid, van het decreet van 2 mei 1985) van wie wordt verwacht dat zij uit hoofde van hun hoedanigheid van gemandateerden van die verenigingen, instellingen en groepen aan de adviezen van de Vlaamse Mediaraad het nodige gewicht zullen verlenen (Gedr. St., Vl. Raad, 1984-1985, nr. 300/4, blz. 3).

* L.18.211/1/V
L.18.213/1/V
L.18.214/1/V
L.18.215/1/V

In die omstandigheden is het in het decreet aangekondigde en aan het toezicht van de Vlaamse Executieve onderworpen reglement van orde de onmisbare aanvulling van de summiere werkingsregels die in het decreet zijn vervat, bij ontstentenis waarvan het goede verloop van de werkzaamheden van de Vlaamse Mediaraad niet op een vaststaande wijze is gewaarborgd en de door deze uitgebrachte adviezen op hun externe wettigheid niet kunnen worden getoetst. Het hoeft geen betoog dat wanneer de wettigheid van een reglementering mede wordt bepaald door het vervuld zijn van een raadgegingsverplichtiging, aan dat vereiste slechts is voldaan wanneer de raadgeging is geschied op de wijze zoals door of krachtens de wet of het decreet is bepaald.

Uit de documentatie welke bij de adviesaanvraag is gevoegd, blijkt – en door de gemachtigde ambtenaar is bevestigd – dat het in het decreet voorgeschreven reglement van orde alsnog in de Vlaamse Mediaraad in voorbereiding is, derhalve de goedkeuring van de Vlaamse Executieve nog niet heeft kunnen hebben.

Het ontbreken van die in het decreet van 2 mei 1985 gestelde waarborg moet ertoe doen concluderen dat de adviezen van de Vlaamse Mediaraad waarnaar in de aanhef van de respectieve ontwerpen wordt verwezen, niet zijn uitgebracht op de wijze en met de garanties die door de decreetgever zijn gesteld ; zij kunnen bijgevolg niet deugdelijk worden aangevoerd ter voldoening aan het door het decreet van 28 januari 1987 opgelegde substantiële vormvereiste, waarvan de naleving medebepalend is voor de rechtsgeldigheid van de thans voor advies voorliggende uitvoeringsbepalingen.

De ontwerpen zijn dan ook niet in zoverre gereed dat zij door de Raad van State, afdeling wetgeving, kunnen worden onderzocht.

De kamer was samengesteld uit

de heren : H. COREMANS, **kamervoorzitter**,

W. DEROOVER, J. DE BRABANDERE, **staatsraden**,

mevrouw : A. BECKERS, **toegevoegd griffier**.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. VANDE LANOTTE, **adjunct-auditeur**.

De Griffier,

A. BECKERS

De Voorzitter,

H. COREMANS

BIJLAGE II

UITVOERINGSBESLUITEN KABELDECREET

Vergelijkende tabel

Tekst voorgesteld door het Comité van Experts	Voorstel Mediaraad op basis van de tekst van Experts	Ontwerptekst voorgelegd aan de Vlaamse Executieve	Goedgekeurde tekst
VOORWAARDEN TOT ERKENNING			
1. LANDELIJKE TELEVISIE			
Artikel 1. – Om erkend te worden moet bedoelde niet-openbare televisievereniging :			
1° opgericht zijn als een privaatrechtelijke rechtspersoon en het bewijs leveren te voldoen aan het gestelde art. 8 § 1 van het decreet van 28 januari 1987 ;	Unaniem akkoord met de tekst van de Experts.	= tekst van de Experts.	
2° zijn zetel hebben in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ;			
3° de redactie van haar journaal en duidingsprogramma's toevertrouwen aan beroepsjournalisten of personen, die in de voorwaarden zijn deze titel te verwerven overeenkomstig de wet van 30 december 1963 op de erkenning en de bescherming van de titel van beroepsjournalist.			
Artikel 2. – De niet-openbare televisievereniging bedoeld in art. 7, 1° a van het decreet moet elke wijziging in de elementen, opgesomd in art. 8, 1 van het decreet onmiddellijk mededelen aan de Vlaamse Executieve.	Unaniem akkoord met de tekst van de Experts.	= tekst van de Experts.	
Zij moet jaarlijks aan de Vlaamse Executieve een verslag overmaken over de manier waarop voldaan werd aan het decreet van 28 januari 1987 en zijn uitvoeringsbesluiten.			
Zij moet jaarlijks aan de Vlaamse Executieve de balans en de jaarrekening, zoals deze goedgekeurd zijn door de Algemene Vergadering van de aandeelhouders . overmaken.			

Tekst voorgesteld door het Comité van Experts	Voorstel Mediaraad op basis van de tekst van Experts	Ontwerptekst voorggelegd aan de Vlaamse Executieve	Goedgekeurde tekst
II. REGIONALE OF LOKALE TV Artikel 3. — Om erkend te worden moeten bedoelde niet-openbare televisieverenigingen : 1° opgericht zijn als privaatrechtelijke rechtspersoon. Indien zij opgericht zijn als vennootschap, mogen andere niet-openbare televisieverenigingen, natuurlijke of rechtspersonen die actief zijn in de audiovisuele sector, of natuurlijke of rechtspersonen die niet gevestigd zijn in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig taalgebied Brussel-Hoofdstad, geen participatie in het maatschappelijk kapitaal onderschrijven die hoger ligt dan twintig procent daarvan. Indien zij als vzw zijn opgericht, mogen andere niet-openbare televisieverenigingen, natuurlijke of rechtspersonen die actief zijn in de audiovisuele sector of natuurlijke en rechtspersonen die niet gevestigd zijn in het Nederlands taalgebied Brussel-Hoofdstad, niet meer dan 1/5de van het aantal effectieve leden uitmaken.	„De Mediaraad acht de totale uitsluiting van openbare en ondergeschikte openbare besturen uit de deelneming in het kapitaal of het lidmaatschap van deze tv-verenigingen weinig opportuun op grond van 3 overwegingen : — de leefbaarheid van de regionale en lokale TV's ; — de betrokkenheid bij de lokale gemeenschap of regio ; — het feit dat niet alleen openbare instellingen maar ook privé-instellingen eigen doelstellingen kunnen nastreven met media-initiatieven, oordeelt de Mediaraad 1) enerzijds dat ruimte moet worden gelaten voor een mogelijke beperkte deelname van openbare besturen van max. 20 % ; 2) anderzijds de inbreng uit de privé-sector op welke wijze dan ook niet mag leiden tot een werkelijk monopolie of een overwicht van enkele privé-instanties in de structuren van de regionale en lokale omroepverenigingen.	= advies van de Experts.	Openbare Besturen : paragraaf geschrapt.
Openbare besturen, intercommunales en de openbare omroepen mogen niet deelnemen in het kapitaal of het lidmaatschap van deze niet-openbare televisieverenigingen.	Een minderheid van vijf leden m.n. : de hh. M. De Sutter, E. De Ceuster, R. Lomé, J. Merckx en R. Van Tongerlo, neemt hiervan afstand en oordeelt dat het advies van het Comité van Experts ongewijzigd moet blijven.	= advies van de Experts. Wijkt dus af van het advies van de Mediaraad.	
2° hun zetel hebben in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, en meer bepaald binnen het verzorgingsgebied van hun uitzendingen.	20 % ?	En Mediaraad	3° verzorgingsgebied : wordt tekst van experts.
3° hun verzorgingsgebied beperken tot een maximaal bereik van 25 % van het aantal abonnees van de kabeldistributenetten die hun zetel hebben in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig taalgebied Brussel-Hoofdstad. Het is hun verboden koppelingen aan te gaan met een andere niet-openbare televisievereniging.	„of” wordt „en” (unaniem) toevoeging na verboden „bij het doorgeven van programma's” koppelingen aan te gaan (unaniem)		

Tekst voorgesteld door het Comité van Experten	Voorstel Mediaraad op basis van de tekst van Experten	Ontwerptekst voorgelegd aan de Vlaamse Executieve	Goedgekeurde tekst
4° hun uitzendingen verzorgen tussen 17.30 en 19.30 uur. Artikel 4. – De niet-openbare TV-vereniging (art. 7, 1° b) moet jaarlijks aan de V.E. een verslag overmaken over de manier waarop voldaan werd aan de vereisten van het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten. Zij moet jaarlijks aan de V.E. de balans en de jaarrekening, zoals ze zijn goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de aandeelhouders, of de rekeningen, zoals ze goedgekeurd zijn door de Algemene Vergadering, overmaken.	aanvaard ; een aantal leden wenst geen afbakening van de uren. 5° De redactie van journaal en duidingsprogramma's toevertrouwen aan beroepsjournalisten of personen, die in de voorwaarden zijn deze titel te verwerven overeenkomstig de wet van 30.12.63 op de erkenning en bescherming van de titel van beroepsjournalist.	En Mediaraad. (4° voor 19.30 uur). Mediaraad.	4°. Uitzendingen verzorgen voor 19.30 uur gedurende maximum 2 uur per dag. 5. Overname tekst Mediaraad.
III. DOELGROEPEN TV. Artikel 5. — Om erkend te worden moeten bedoelde niet-openbare televisieverenigingen : 1° opgericht zijn als privaatrechtelijke rechtspersoon, waarvan het maatschappelijk doel beperkt is tot het organiseren van uitzendingen van socio-culturele, educatieve en vormingsprogramma's. 2° zetel hebben in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Artikel 6. – De niet-openbare televisieverenigingen bedoeld in art. 7, 2° van het decreet van 28 jan. 1987 moet jaarlijks aan de Vlaamse Executieve een verslag overmaken over de manier waarop voldaan werd aan de vereisten van het decreet van 28 jan. 1987 en van zijn uitvoeringsbesluiten. Zij moet jaarlijks aan de Vlaamse Executieve de balans en de jaarrekening, zoals ze goedgekeurd zijn door de Algemene Vergadering van de aandeelhouders, of de rekeningen, zoals ze goedgekeurd zijn door de Algemene Vergadering, overmaken.	Unaniem akkoord. Unaniem akkoord.	De Gemeenschapsminister stelt de begroting van het maatschappelijk doel tot socio-culturele, educatieve en vormingsprogramma's nog tussen haakjes. Akkoord.	Wordt tekst van de experten.

Tekst voorgesteld door het Comité van Experts	Voorstel Medieraad op basis van de tekst van Experts	Ontwerptekst voorgelegd aan de Vlaamse Executieve	Goedgekeurde tekst
V. BETAALOMROEP Artikel 7. — Om erkend te worden moeten bedoelde niet-openbare televisieverenigingen : 1° opgericht zijn als privaatrechtelijke rechtspersoon. 2° hun zetel hebben in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Artikel 8. — De niet-openbare televisieverenigingen bedoeld in art. 7, 3° van het decreet van 28 jan. 1987 moet jaarlijks aan de Vlaamse Executieve een verslag overmaken over de manier waarop voldaan werd aan de vereisten van het decreet van 28 jan. 1987 en van zijn uitvoeringsbesluiten. Zij moet jaarlijks aan de Vlaamse Executieve de balans en de jaarrekening, zoals ze goedgekeurd zijn door de Algemene Vergadering van de aandeelhouders, of de rekeningen, zoals ze goedgekeurd zijn door de Algemene Vergadering, overmaken. Artikel 9. — De verzorger van betaalomroep mag geen rechtstreekse programma's doorgeven zonder uitdrukkelijke toestemming van de Gemeenschapsminister van Cultuur.	Unaniem akkoord. Unaniem akkoord. Unaniem akkoord. Unaniem akkoord.	Akkoord. Akkoord. Akkoord. = tekst van de Experts.	
V. GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN VOOR REGIONALE/LOKALE, DOELGROEPEN EN BETAALOMROEP. Artikel 10. — Het is de niet-openbare televisieverenigingen, bedoeld in art. 7, 1° b, 2 en 3 niet toegestaan hun programma-aanbod of een onderdeel daarvan uit te doen zenden, indien zij van dat programmaonderdeel zodanige rechten tot verspreiding hebben verworven dat de uitzending van dat programma-onderdeel door de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap of door een door de Vlaamse Executieve erkende niet-openbare televisievereniging, gedurende een langere termijn dan twee jaar na het uitzenden wordt uitgesloten.	Unaniem akkoord.	= tekst van de Experts.	

Tekst voorgesteld door het Comité van Experts	Voorstel Medieraad op basis van de tekst van Experts	Ontwerptekst voorgelegd aan de Vlaamse Executieve	Goedgekeurde tekst
Artikel 11. – Vóór 1 juli van ieder jaar stelt de Gemeenschapsminister bevoegd voor radio en televisie, de mediaraad gehoord, de lijst op van evenementen, zijnde gebeurtenissen van groot belang voor het publiek die gedurende het volgende jaar niet in aanmerking kunnen komen voor het verkrijgen door de in art. 7, 1° b, 2 en 3 bedoelde niet-openbare televisieverenigingen van uitzendrechten die een gelijktijdige uitzending van die gebeurtenissen door de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap of door de in art. 7, 1° bedoelde niet-openbare televisievereniging onmogelijk maken. Artikel 12. – De lijst van evenementen waarvan sprake is in art. 11 wordt opgesteld zodra een aanvraag tot erkenning door één van de hiervoor bedoelde niet-openbare televisieverenigingen is ingediend. Artikel 13. – Het is de niet-openbare televisieverenigingen, bedoeld in art. 7, 1° b, 2 en 3 niet toegestaan evenementen uit te doen zenden, tenzij de openbare omroep en de in art. 7, 1° a, bedoelde niet-openbare televisievereniging het recht hebben van die evenementen een korte samenvatting van 3 minuten te geven. Artikel 14. – Dit besluit treedt in werking 10 dagen na publikatie in het Belgisch Staatsblad. Artikel 15. – De Gemeenschapsminister van Cultuur is belast met de uitvoering van dit besluit.	Unaniem akkoord. Unaniem akkoord. Unaniem akkoord. Unaniem akkoord.	= tekst van de Experts. + aanvulling (vervangt art. 12). In afwijking van deze bepaling dient de V.E., in functie van het verlenen van de eerste erkenningen, de lijst van evenementen op te stellen voor 31 december 1987. Akkoord. Art. 14 valt weg ; is overbodig. Zonder vermelding is het besluit immers van kracht 10 dagen na publikatie.	Goedgekeurde tekst Aanvulling van Minister wordt aanvaard . Goedgekeurd. Idem.
PROCEDURE (niet behandeld door de Medieraad) Artikel 1. – De niet-openbare televisieverenigingen die wensen erkend te worden door de Vlaamse Executieve, dienen bij aangetekend schrijven een aanvraag in bij de Gemeenschapsminister van Cultuur. Artikel 2. – De aanvraag omvat het volgende : 1. De statuten zoals ze verschenen zijn in het Belgisch Staatsblad en de akte van oprichting, waaruit blijkt dat de niet-openbare televisievereniging die de erkenning aanvraagt een privaatrechtelijke rechtspersoon is, naar Belgisch recht. 2. De lijst van de beheerders.	= aan tekst van de Experts. = aan tekst van de Experts.		

Tekst voorgesteld door het Comité van Experts	Voorstel Mediaraad op basis van de tekst van Experts	Ontwerptekst voorgelegd aan de Vlaamse Executieve	Goedgekeurde tekst
3. Een verklaring van de aanvrager waaruit blijkt dat de maatschappelijke zetel en de exploitatiezetel gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, en binnen de reikwijdte van het verzorgingsgebied.	4. Een nota waarin de aanvrager zijn doelstellingen en werking nader omschrijft. Deze nota omvat ook het beoogde verzorgingsgebied en het voorziene zend-schema en programma-aanbod.	5. Voor de niet-openbare televisieverenigingen andere dan voorzien in art. 7, 1° a, van het decreet van 28 jan. 1987 en voor zover zij via kabel hun programma's zullen verspreiden, een verklaring van één of meer verdelers die principieel bereid zijn de programma's van de aanvrager door te geven of het bewijs leveren dat zij met het oog op de doorgifte van hun programma's een aanvraag hebben ingediend, waarop negatief werd beschikt of binnen een termijn van twee maanden geen antwoord is gekomen.	Idem.
6. Een nota waarin de aanvrager omschrijft op welke manier hij zal beantwoorden aan de voorwaarden gesteld in art. 9 van het decreet van 28 jan. 1987.	7. Voor de in art. 7, 1° a, bedoelde niet-openbare televisievereniging (landelijke) het bewijs dat zij beantwoordt aan de in art. 8, § 1 van het decreet vermelde voorwaarden.	8. Van de in art. 7, 1° b bedoelde niet-openbare televisieverenigingen (regionale/lokale) het bewijs dat zij beantwoorden aan art. 3 van het Besluit van de Vlaamse Executieve betreffende de voorwaarden tot erkenning van de niet-openbare televisieverenigingen.	
Artikel 3. – Binnen 14 dagen na de ontvangst van de aanvraag legt de Gemeenschapsminister van Cultuur de aanvraag voor advies voor aan de Mediaraad.	= tekst van de Experts	= tekst van de Experts	
Artikel 4. – De Vlaamse Executieve beslist over de aanvraag tot erkenning binnen 60 dagen na ontvangst van het advies van de Mediaraad.	= tekst van de Experts		

Tekst voorgesteld door het Comité van Experten	Voorstel Mediaraad op basis van de tekst van Experten	Ontwerptekst voorgelegd aan de Vlaamse Executieve	Goedgekeurde tekst
Artikel 5. – § 1. Wanneer de Gemeenschapsminister van Cultuur meent dat er redenen zijn voor opschorting of intrekking van de erkenning legt hij dit aan de Mediaraad voor met een duidelijke omschrijving van de redenen en van de beoogde maatregel. Alvorens het dossier aan de Mediaraad voor te leggen wordt de niet-openbare televisievereniging door de Gemeenschapsminister gehoord. Het verslag van die hoorzitting en alle argumenten die de niet-openbare televisievereniging wil inbrengen worden bij het dossier gevoegd. De Gemeenschapsminister kan indien de niet-openbare televisievereniging erom verzoekt, de behandeling van de opschorting of intrekking van de erkenning maximaal 3 maanden schorsen om de bedoelde vereniging de kans te geven om de redenen die aanleiding tot de opschorting of intrekking zouden geven, weg te werken. Na verloop van die periode wordt de behandeling van het dossier al dan niet hervat naargelang het feit of bedoelde redenen nog aanwezig zijn. §2. Binnen een termijn van 60 dagen na ontvangst van het advies van de Mediaraad, beslist de Vlaamse Executieve over de opschorting of intrekking van de erkenning. Artikel 6. – De beslissing van de Vlaamse Executieve bedoeld in de artikelen 4 en 5 wordt aan de betrokken niet-openbare televisievereniging betekend binnen 14 dagen. Artikel 7. – Dit besluit is niet van toepassing voor het gestelde in art. 14, § 3, 3° en 4° van het decreet van 28 januari 1987. Artikel 8. – De Gemeenschapsminister van Cultuur is belast met de uitvoering van dit besluit.	= tekst van de experten = tekst van de Experten = tekst van de Experten = tekst van de Experten		

DUUR VAN ERKENNING (niet behandeld door de Mediaraad)

Artikel 1. (landelijke tv). De duur van de erkenning van de niet-openbare televisievereniging zoals bedoeld in art. 7, 1° a van het decreet van 28 januari 1987 bedraagt achttien jaar.

Idem

Tekst voorgesteld door het Comité van Experts	Voorstel Medieraad op basis van de tekst van Experts	Ontwerptekst voorgesteld aan de Vlaamse Executieve	Goedgekeurde tekst
De erkenning kan verlengd worden met perioden van negen jaar, op verzoek van de aanvrager, bij aange- kend schrijven bij de Vlaamse Executieve ingediend, ten laatste zes maanden voor het verstrijken van de lopende erkenningstermijn. Artikel 2. (regionale, lokale, doelgroepen, betaal- om- roep). De duur van de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen zoals bedoeld in art. 7 1°, b, 2° en 3° van het decreet van 28 jan. 87 bedraagt 9 jaar, of, op verzoek van de aanvrager, 5 jaar of 3 jaar. De erkenning kan verlengd worden met dezelfde ter- mijn als deze van de oorspronkelijke erkenning, tenzij de aanvrager om een andere dan de oorspronkelijke termijn heeft verzocht, met dien verstande dat de ter- mijnen van verlenging tevens 9, 5 of 3 jaar zullen zijn. De aanvraag geschiedt bij aangetekende brief aan de Vlaamse Executieve, ten laatste zes maanden voor het verstrijken van de lopende erkenningstermijn. Artikel 3. De Vlaamse Executieve moet, indien zij de verlenging niet wenst toe te staan, ten laatste een jaar voor het verstrijken van de erkenningstermijn, de niet- openbare televisievereniging daarvan in kennis stellen bij aangetekend schrijven gericht aan de Voorzitter van de Raad van Bestuur of van de beheerraad op het adres van de maatschappelijke zetel. Alvorens de niet-openbare televisievereniging in ken- nis te stellen van haar voornemen de verlenging van de erkenning niet toe te staan, dient de Vlaamse Exe- cutieve hierover het gemotiveerd advies van de Me- diaraad ingewonnen te hebben. Artikel 4. De Gemeenschapsminister van Cultuur is belast met de uitvoering van dit besluit.	wordt : „9 jaar of op verzoek van de aanvrager min- der”. laatste deel van de zin wordt geschrapt vanaf „met dien verstande..”.	Toelichting. De experts gingen ervan uit dat een termijn van drie jaar een minimum is indien men op een ernstige manier televisie wil maken. Men kan zich evenwel indenken dat een kortere termijn bv. voor scholingsinitiatieven aangewezen kan zijn.	Artikel 2 is de tekst voorgelegd aan de Executieve

Tekst voorgesteld door het Comité van Experts	Voorstel Mediaraad op basis van de tekst van Experts	Ontwerptekst voorggelegd aan de Vlaamse Executieve	Goedgekeurde tekst
AANDEEL EIGEN CULTURELE PRODUKTIES Artikel 1. – Onder eigen culturele produkties wordt verstaan produkties die voldoen aan de volgende criteria : – een audiovisuele produktie waarbij voor tenminste 50 % de lonen, honoraria en auteursrechten voor de creatieve bijdragen, geleverd door Nederlandstalige natuurlijke of rechtspersonen, die hun verblijfplaats hebben in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig taalgebied Brussel-Hoofdstad, betaald worden ; – een audiovisuele produktie waarvan tenminste 50 % van de vervaardiging en afwerking aan Nederlandse-talige natuurlijke of rechtspersonen, gevestigd in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig taalgebied Brussel-Hoofdstad, is toevertrouwd ;	Uitgevers zijn tegen iedere vorm van beknothng via percentages (zie verklaring kolom 4). Media-industrie is voor een percentage van de reclame-inkomsten. woonplaats (unaniem)	Art. 1. Onder eigen culturele produkties wordt verstaan produkties die voldoen aan minstens twee van de volgende criteria : • een audio-visuele produktie die ontstaan is door financiële participatie van tenminste 50 % van producenten gevestigd in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ; • een audio-visuele produktie waarbij voor tenminste 50 % de lonen, honoraria en auteursrechten, verdeeld over de creatieve en facilitaire sectoren, aan natuurlijke personen, die hun verblijfplaats hebben in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, betaald worden ; • een audio-visuele produktie waarvan tenminste 50 % van de vervaardiging en afwerking aan natuurlijke of rechtspersonen, gevestigd in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, is toevertrouwd.	Verklaring van de uitgevers. De pers-bedrijven die de toekomstige commerciële omroep willen oprichten hebben terzake als standpunt, de volgende twee principes : 1. vanzelfsprekend zal de toekomstige commerciële omroep een belangrijk aandeel eigen culturele produkties programmeren, inbegrepen het journaal en sport- en spelprogramma's De belangrijkste garantie daartoe is de participatie t.b.v. minstens 51 % van de Vlaamse persbedrijven zelf, vermits hun eigen belang in dezelfde lijn ligt. 2. Zij zijn tegen opgelegde verplichtingen, gelet op de belangrijke investering waarvoor zij staan en de onzekerheid die daarmee samen hangt, ook al omdat aan de openbare omroep terzake een verplichtingen worden opgelegd, terwijl deze slechts 1 à 2 % van zijn budget zou besteden t.b.v. de Vlaamse beeldindustrie. Zij stellen voor ervaring op te kunnen doen zonder dwangmaatregelen, in afwachting van dwingende Europese regels.
Artikel 2. – Het programma-aanbod waarop het aandeel eigen culturele produkties berekend wordt zijn programma's door de niet-openbare televisievereniging verzorgd en doorgegeven op het kabelnet, met uitzondering van de journaaluitzendinge, de sportuitzendingen, de spelprogramma's, de reclameboodschappen die eventueel, krachtens een machtiging in art. 12 van de wet van 6 februari 1987 worden doorgegeven en de teletekst.	meerderheid akkoord (15 op 21) ; anderen wensen schrapping van journaal, sport- en spelprogramma's. schrapping „op het kabelnet,, (unaniem)	Art. 2. De programmering waarop het aandeel eigen culturele produkties berekend wordt zijn alle programma's door de niet-openbare tv-verenigingen verzorgd en doorgegeven op het kabelnet met uitzondering van de reclameboodschappen die eventueel, krachtens een machtiging voorzien in art. 12 van de wet van 6 februari 1987 worden doorgegeven, en teletekst.	

Tekst voorgesteld door het Comité van Experts	Voorstel Mediaraad op basis van de tekst van Experts	Ontwerptekst voorgesteld aan de Vlaamse Executieve	Goedgekeurde tekst
Artikel 3. – Het tijdsaandeel uitgezonden eigen culturele producties bedraagt, minimaal, jaarlijks, vanaf de eerste uitzending van de niet-openbare televisievereniging, en tot het einde van het vierde kalenderjaar na het jaar van eerste uitzending : - in art. 7 1° a : 10 % - in art. 7 1° b : 25 % - in art. 7 2° : 25 % - in art. 7 3° : 5 % Van deze percentages dient minstens 1/4 te worden besteed aan eerste uitzendingen.	Unaniem aanvaard.	Art. 3. Het aandeel eigen culturele producties bedraagt vanaf de eerste uitzending van de niet-openbare tv-verenigingen tot het einde van het tweede kalenderjaar na het jaar van eerste uitzending : -voor een niet-openbare tv-vereniging als voorzien in art. 7, 1° a van het decreet van 28 januari 1987 : tenminste 20 % per jaar ; -voor een niet-openbare T.V.-vereniging als voorzien in art. 7, 1° b van het decreet van 28 januari 1987 : tenminste 50 % per jaar ; -voor een niet openbare T.V.-vereniging als voorzien in art 7, 2° a van het decreet van 28 januari 1987 : tenminste 50 % per jaar. De V.E. kan, de Mediaraad gehoord, van dit percentage afwijken ; - voor een niet-openbare tv-vereniging als voorzien in art. 7, 3° van het decreet van 28 januari 1987 : tenminste 5 % per jaar.	
Artikel 4. – Ten laatste op het einde van het vierde kalenderjaar volgend op het jaar van eerste uitzending kan de Vlaamse Executieve, de Mediaraad gehoord, bepalen binnen welke termijn het tijdsaandeel jaarlijks uitgezonden eigen culturele producties het volgende percentage moet bereiken : - voor de niet-openbare televisievereniging bedoeld in art. 7 1° a : 20 % - in art. 7 1° b : 50 % - in art. 7 2° : 50 % - in art. 7 3° : 7.5 % Van deze percentages dient minstens 1/3 te worden besteed aan eerste uitzendingen.	Unaniem aanvaard.	Art. 4. Ten laatste op het einde van het derde kalenderjaar volgend op het jaar van de eerste uitzending moet het aandeel eigen culturele producties het volgende percentage hebben bereikt : - voor de niet-openbare televisievereniging bedoeld : - in art. 7, 1° a : 30 % - in art. 7, 1° b : 60 % - in art. 7, 2° : 60 % - De V.E. kan, de Mediaraad gehoord, van dit percentage afwijken. - in art. 7, 3° : 5 %	Is tekst voorgesteld aan Executieve.
Artikel 5. – Vanaf de eerste uitzending van de niet-openbare televisievereniging tot het einde van het vierde kalenderjaar na het jaar van eerste uitzending, zal de niet-openbare televisievereniging 15 % van haar reclame-inkomsten besteden aan eigen culturele producties, bedoeld in art. 1 en omschreven volgens art. 2 van onderhavig besluit. In aanmerking worden genomen producties in eigen beheer, coproducties, bestellingen of aankopen. Bestelling of aankoop mogen niet gebeuren bij natuurlijke personen in dienst van de niet-openbare televisieverenigingen of bij rechtspersonen afhankelijk van de niet-openbare televisievereniging.	Aanvaard (12 op 21) maar er blijven ernstige meningsverschillen.	Art. 5. Ten laatste op het einde van het vierde kalenderjaar volgend op het jaar van de eerste uitzending moet het aandeel eigen culturele producties het volgende percentage hebben bereikt : - voor de niet-openbare televisievereniging bedoeld : - in art. 7, 1° a : 40 % - in art. 7, 1° b : 70 % - in art. 7, 2° : 70 % - De V.E. kan, de Mediaraad gehoord, van dit percentage afwijken. - in art. 7, 3° : 7.5 %	

Tekst voorgesteld door het Comité van Experten	Voorstel Mediaraad op basis van de tekst van Experten	Ontwerptekst voorgelegd aan de Vlaamse Executieve	Goedgekeurde tekst
Artikel 6. Ten laatste op het einde van het vierde kalenderjaar volgond op het jaar van de eerste uitzen-ding kan de Vlaamse Executieve, de Mediaraad ge-hoord, bepalen binnen welke termijn het percentage, vermeld in art. 5 wordt gebracht op 25 %. Artikel 7. – Vanaf het tweede kalenderjaar na haar eerste uitzending legt de niet-openbare televisiever-eniging elk jaar voor 31 maart, een verslag voor aan de Vlaamse Executieve, waaruit blijkt dat voldaan is aan de voorwaarden van art. 10 van het decreet en aan onderhavig besluit. De Vlaamse Executieve kan bijkomende inlichtingen vragen. Artikel 8. – De Gemeenschapsminister van Cultuur is belast met de uitvoering van dit besluit.		Art. 6. Ten laatste op het einde van het vijfde kalen-derjaar volgond op het jaar van de eerste uitzending kan de V.E., de Mediaraad gehoord, bepalen binnen welke termijn het aandeel eigen culturele produkties het volgende percentage moet bereiken : • in art. 7, 1° a : 50 % • in art. 7, 1° b : 75 % • in art. 7, 2° : 75 % De V.E. kan, de Mediaraad gehoord, van dit percen- tage afwijken. • in art. 7, 3° : 10 % Art. 7. Het aandeel eigen culturele produkties zoals bepaald in de artikelen 3, 4, 5 en 6 moet per kwartaal toegepast worden. Art. 8. Van de percentages voorzien in de artikelen 3, 4 en 5 dient minstens 50 % te worden besteed aan eerste uitzendingen. Art. 9. Van de percentages voorzien in artikel 6 dient minstens 75 % te worden besteed aan eerste uizen- dingen. Art. 10. Vanaf het tweede kalenderjaar na haar eerste uitzending legt de niet-openbare televisievereniging elk jaar voor 31 maart, een verslag voor aan de V.E. waaruit blijkt dat voldaan is aan de voorwaarden van art. 10 van het decreet en van onderhavig besluit. De V.E. kan bijkomende inlichtingen vragen. Art. 11. De Gemeenschapsminister van Cultuur is belast met de uitvoering van dit besluit.	

PROGRAMMA - AANBOD

= tekst van de **Experten**

Artikel 1. (landelijke tv). De niet-openbare televisie- vereniging bedoeld in art. 7, 1° a van het decreet van 28 januari 1987 moet dagelijks minstens twee **journaal-** uitzendingen verzorgen.

Tekst voorgesteld door het Comité van Experten	Voorstel Medieraad op basis van de tekst van Experten	Ontwerptekst voorggelegd aan de Vlaamse Executieve	Goedgekeurde tekst
Artikel 2. (regionale/lokale tv). De niet-openbare televisieverenigingen bedoeld in art. 7 1° b van het decreet van 28 januari 1987 moeten tijdens iedere uitzending een journaaluitzending verzorgen. De nadruk moet liggen op nieuws dat van belang is voor het regionaal of lokaal verzorgingsgebied. Artikel 3. – De journaaluitzendingen bedoeld in art. 1 en 2 moeten verzorgd worden door een eigen redactie . Van deze redactie mogen geen journalisten deel uitmaken die in dienst staan van de kranten en weekbladen bedoeld in art. 6 § 1 van het decreet van 28 januari 1987. Artikel 4. (regionale/lokale tv). Het programma-aanbod van de niet-openbare televisieverenigingen bedoeld in art. 7 1° b, van het decreet van 28 jan. 1987 moet gericht zijn op eigen regionale en lokale informatie, animatie en vorming. Artikel 5. – Vanaf het tweede kalenderjaar na hun eerste uitzending leggen de in dit besluit bedoelde niet-openbare televisieverenigingen, elk jaar voor 31 maart, een verslag voor aan de Vlaamse Executieve, waaruit blijkt dat voldaan is aan de voorwaarden van art. 9 van het decreet en aan onderhavig besluit. De Vlaamse Executieve kan bijkomende inlichtingen vragen. Artikel 6. – De Gemeenschapsminister van Cultuur is belast met de uitvoering van dit besluit.	Wijziging : de journaaluitzendingen bedoeld in art. 1 moeten worden verzorgd door een vaste redactie (unaniem).	= tekst van de Experten Art. 3. De journaaluitzendingen bedoeld in art. 1 en 2 moeten verzorgd worden door een eigen redactie. De tweede paragraaf van art. 3 wordt geschrapt. = tekst van de Experten = tekst van de Experten.	Art. 3 is tekst van Executieve